Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr 3-4 ● În pagi nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

PAGINA ECONOMICĂ

SPORT

- PARADA ZBURATORILOR. (Mitingul aviatic din Capitală).
- FOTBAL: România—Uruguay: 1—0.
- Mondialele de popice.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII
SERIA II, NR. 5315

6 PAG. — 25 BANI

MARȚI
21 IUNIE 1966

Un moment solemn: la marginea oceanului de spice, corăbiile argintii sînt gata să ridice ancora.

Foto: I. CUCU

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naționale

În temeiul articolului 64 pct. 1 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRETEAZĂ:

ART. UNIC. — Marea Adunare Națională se convoacă în a cincea sesiune a celei de-a V-a legislaturi, în ziua de 29 iunie 1966, ora 10 dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale.

Președintele Consiliului de Stat,
CHIVU STOICA

București, 20 iunie 1966.

VIZITA TOVARĂȘULUI CIU EN-LAI

PE LITORAL

Duminică dimineața, tovarășul Ciu En-lai, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, însoțit de membrii delegației de partid și guvernamentale chineze, a plecat într-o vizită pe litoral.

Împreună cu oaspeții au plecat tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Mihai Dalea și Aurel Duma, ambasadorul Republicii Socialiste România la Pekin, precum și alte persoane oficiale.

La sosire, pe aeroportul Constanța, tovarășul Constantin Mindreanu, prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.R., urează oaspeților un călduros bun venit.

Oaspeții au vizitat Mamaia, „perla Mării Negre", oprindu-se la hotelul „Parc", după care au făcut un popas la Muzeul regional de arheologie din Constanța.

Vizita continuă de-a lungul litoralului spre sud.

★

Duminică la amiază, Comitetul regional al P.C.R. și Comitetul executiv al Sfatului popular al regiunii Dobrogea, au oferit un dejun în onoarea tovarășului Ciu En-lai, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze și a celorlalți membri ai delegației de partid și guvernamentale chineze.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

★

În cursul zilei de duminică, la Eforie Nord au continuat convorbirile oficiale între delegațiile de partid și guvernamentale română și chineză. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

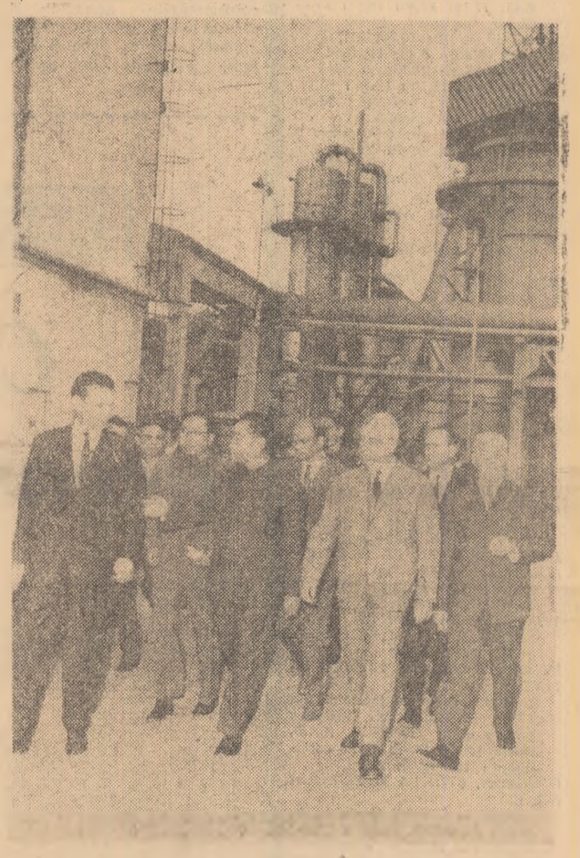

În timpul vizitei la Combinatul chimic de laIșalnița

Foto: AGERPRES

LA CRAIOVA

CRAIOVA. — Trimișii speciali Agerpres, transmit:

Continuînd vizita în țară, în fruntea delegației de partid și guvernamentale chineze, tovarășul Ciu En-lai, vicepreședintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, a sosit luni dimineața la Craiova.

Împreună cu oaspeții chinezi au sosit tovarășii Emil Bodnaraș și alte persoane oficiale române, care însoțesc delegația chineză.

La sosire, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C. C. al P. C. R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Stănescu, prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.R., și reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. Pe aeroportul, împodobit festiv, erau arborate drapelele de stat ale celor două țări. Pe clădirea aeroportului se aflau portretele tovarășilor Mao Tze-dun și Nicolae Ceaușescu, Ciu En-lai și Ion Gheorghe Maurer. Alături, o pancartă cu urarea: „Bine ați venit, dragi oaspeți din Republica Populară Chineză". Un grup de tineri, îmbrăcați în frumoase costume oltenești, oferă pîine și sare și ploști cu vin. Pionieri înmînează buchete de flori.

Coloana de mașini, parcurgînd bulevardele orașului, se îndreaptă spre modernul combinat chimic de laIșalnița, important obiectiv al industriei noastre chimice.

Mii de locuitori salută cu căldură pe oaspeți. Tovarășii Ciu En-lai și Ion Gheorghe Maurer, dintr-o mașină deschisă, răspund prietenește aclamațiilor mulțimii. La intrarea în combinatul chimic, oaspeții sînt salutați de Atanase Diaconescu, adjunct al ministrului industriei chimice, de colectivul de conducere al combinatului, de reprezentanți ai comitetului de partid, ai sindicatului și de numeroși muncitori, ingineri și tehnicieni.

În fața unor machete ale combinatului, expuse în holul pavilionului central, oaspeții urmăresc explicațiile directorului general, ing. Gh. Pria, cu privire la cele 14 fabrici moderne ce vor alcătui în final cetatea chimiei craiovene, unul din roadele politicii Partidului Comunist Român de industrializare socialistă a țării. Unele din aceste unități produc din plin, altele sînt în ajunul intrării în producție

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A FEMEILOR

ELOGIU ÎNALTEI COMPETENȚE

Octav Pancu-Iași

Acum doi ani, tot prin iunie, apărea pentru prima oară, menționată pe o diplomă universitară atestînd absolvirea studiilor în România, calitatea de inginer în domeniul automatizării, al electronicei industriale, al fizicii nucleare. Cea dintîi promoție de asemenea specialiști, provenind de la Institutul Politehnic din București, își sărbătorea, într-o seară, la un restaurant de pe malul lacului Herăstrău, acest mare succes al fiecăruia dintre membrii ei, acest important succes al învățămîntului nostru superior, în genere. Printre invitați se aflau numeroși profesori, academicieni — și, fără să fie invitate, socotindu-se „de-ale casei", obișnuite să nu lipsească de la nici una din manifestările de acest fel, o mare exuberanță, o veselie molipsitoare. Un cunoscut savant povesti că petrecerea îi amintește de „agapa" promoției sale de absolvenți, îi stîrnește emoții pe care le-a încercat cu aproape 40 de ani în urmă. „Țin minte" — spuse — „că eram doar cîțiva, ocupam trei-patru mese la vestita „Buturugă" din Cișmigiu, dar mai ales țin minte că printre noi nu se afla nici o fată. Spre ziuă ne-a venit poftă să dansăm dar nu aveam, acolo, nici o fată...". La petrecerea de acum doi ani, proaspeții ingineri n-au avut nici un motiv să se plîngă de lipsa partenerelor de dans. Și

(Continuare în pag. a V-a)

NOPȚILE TURZII

DIALECTICA FOCULUI CONTINUU

BRIGADA „SCINTEII TINERETULUI"
- NICOLAE ARSENIE
- ARTUR IOAN
- PETRU ISPAS
- VASILE RĂVESCU

transmite azi:

• Inima orașului • Poveste despre ritmuri • În căutarea unui „nemotivat" • Există un punct critic? • Maiștrii au cuvinte de laudă

Descifrăm în ființa fiecărei zile două perioade distincte: ziua și noaptea. Viața modernă a șters granițele dintre ele; activități inițial destinate uneia sau alteia, se interpătrund, se contopesc. Astfel noaptea păstrează și continuă ritmurile zilei făcînd ca timpul de creație al omului să dureze 24 de ore.

Ne-am propus un reportaj despre frumusețea și plinătatea nopților. Am ales pentru aceasta orașul situat în cîmpia în care noapte insipra poetului versurile: „Ca un glob de aur luna strălucea...".

★

Pătrundem odată cu schimbul III, mai întîi în „împărăția sîrmei", apoi în cea a cimentului și sticlei. La orele 23,00 clocotul muncii răzbate viu, intens, din toate secțiile.

Zero... absolut

Zincatorul. Un adevărat laborator miraculos. Seamănă mai degrabă cu hala unei întreprinderi textile. Cele 12 instalații pentru acoperiri metalice deapănă ritmic, ca niște războaie uriașe, din cîte 16 gheme deodată, firele negre de sîrmă pentru a le strînge după treceri prin băi, din nou în gheme, de data asta strălucitoare. Ne oprim la instalația nr. 8. Este deservită de o echipă de cinci oameni, toți uteciști, dintre care doi sînt frați: Valeriu și Constantin. Acoperirea sîrmei cu poleiul strălucitor care o ferește de rugină, nu-i o treabă prea dificilă, dar nici ușoară. Un anume procent de rebuturi este, din acest motiv admis chiar de normele cele mai severe.

— Nu la noi, protestează tînărul Valer Dudea, șeful insta-

(Continuare în pag. a III-a)

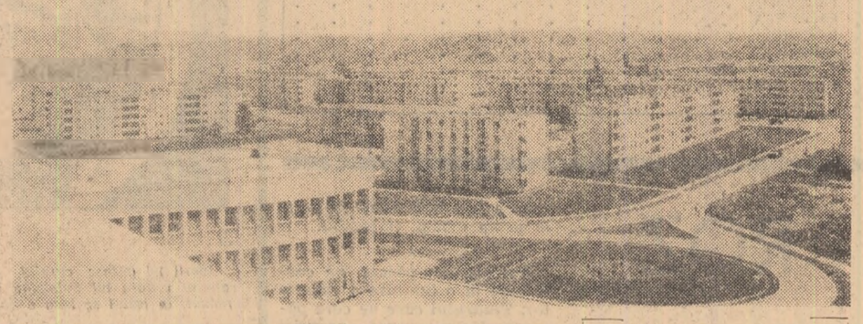

Privire asupra Orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Acad. ȘTEFAN MILCU răspunde la rubrica noastră

„Mens sana in corpore sano"

— În lumea contemporană o latură a activității umane care și-a cîștigat tot mai mulți adepți este sportul. Îl considerați ca o activitate utilă? De ce?

— Fără îndoială că da. Cea mai mare parte din sporturi, avînd un caracter colectiv și de echipă, întreaga problemă trebuie considerată în primul rînd la nivelul unei activități sociale organizate. Sportul fiind una din formele de educare a caracterului și a condiției fizice, rezultatele pozitive obținute prin practica sportivă pot fi transferate și în serviciul activităților productive.

Interviu realizat de V. CABULEA

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

UMBRE PE

CERTIFICATUL ROZ AL CĂSĂTORIEI [I]

Dragoste, căsătorie... Cuvinte pe care viața, tinerețea le aduce în actualitate cu o frecvență purtînd însemnele poeziei și ale legilor vieții în aceeași măsură. Ultimul „anuar statistic" menționează că în 1965 au trecut prin fața Ofițerului stării civile circa 164 000 de bărbați și femei (82 000 de familii întemeiate într-un an, 6 800 lunar, 230 în fiecare zi!). Dar cine ar reuși să adune la un loc poveștile de dragoste, scrisorile de iubire, întîlnirile, visurile?

Veche de cînd lumea, povestea iubirii se învață, de către fiecare, de la început. Iată de ce ni se pare foarte firesc că, ori de cîte ori se discută despre dragoste, despre căsătorie, tinerii devin foarte atenți, pun întrebări, fac comparații, caută răspunsuri. Nu-i o simplă naivitate faptul că în multe scrisori sîntem întrebați: ce trebuie făcut ca să nu greșim în alegerea tovarășului de viață, în întemeierea unei familii? De ce familia cutare a ajuns la divorț?

...Firește, e greu să dai răspunsuri precise la astfel de întrebări. Ne-am gîndit însă că din studierea unor nereușite se învață, întotdeauna, foarte mult. În loc de a da o lecție, am pornit așadar pe urmele unor divorțuri.

O căsătorie frumoasă, o firmă și mai frumoasă: „Casa căsătoriilor".

Cum? Pe urmele divorțurilor — acolo unde, poate, nici nu s-au întemeiat încă familiile? veți zice.

Nu vrem să fim rău prevestitori, dar disecția nereușitei unor familii am început-o aici. Experiențe anterioare ne-au îndemnat să batem la această ușă IN PRIMUL RÎND. *Am cerut, așadar, permisiunea unui sfat popular raional din Capitală să asistăm, timp de o săptămînă, la toate căsătoriile efectuate în cursul celor 6 zile.*

Nu vom menționa toate perechile fericite și în al căror viitor trainic avem deplină încredere (au fost destule și emoționante), poate și fiindcă este foarte greu să descrii feri-

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Înapoierea delegației U. T. C. de la cea de-a VII-a Adunare a organizațiilor membre ale F. M. T. D.

Duminică după-amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Sofia, delegația Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Petru Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.C., care a participat la lucrările celei de-a VII-a Adunări a organizațiilor membre ale F.M.T.D.

La sosire, delegația a fost întîmpinată de tovarășa Floarea Ispas, secretar al C.C. al U.T.C., de membri ai Biroului și activiști ai C.C. al U.T.C.

În drumeție

CINEMA

COLIBA UNCHIULUI TOM — film pentru ecran panoramic
rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21).

ANGELICA, MARCHIZA „ÎNGERILOR" — cinemascop
rulează la Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45 21,15), București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Feroviar (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Aurora (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; Grădină: 20,30).

FANTOMAS — cinemascop
rulează la Luceafărul (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

DRAGOSTEA ȘI MODA; TRACTORUL '66
rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21,15)

DRAGOSTEA ȘI MODA — FANFAN LA TULIPE
rulează la Excelsior (orele 10; 15,15; 19,30).

SERBĂRILE GALANTE
rulează la Lumina (orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Gloria (orele 9; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 — completare NINGE), Rahova (orele 15,30; 18 — completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Suceava).

ACȚIUNEA „ZIMBRUL" — cinemascop
rulează la Victoria (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

DESENE SECRETE, FATA CU PĂRUL LUNG
rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

WINNETOU (seria a II-a)
rulează la Union (orele 14,30; 16,30; 18,45; 21).

ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21), Program pentru copii (orele 9; 10,15), Dacia (orele 9—13,30 în continuare; 16; 18,30; 21).

OMICRON, ȘTIINȚA ȘI TEHNICA NR. 12
rulează la Giulești (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30 — completare Congresul sindicatelor), Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45 — completare Tractorul '66), Floreasca (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45 — completare Tractorul '66).

CORĂBIILE LUNGI — cinemascop
rulează la Buzești (orele 13; 15,45; 18,30).

VISCOLUL — DOI — cinemascop
rulează la Cringași (orele 16; 18; 20).

FIII MARII URSOAICE — cinemascop, VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA IAȘI
rulează la Grivița (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Tomis (orele 9; 11; 13; 16,15; 18,30; 21).

INSULA PĂSĂRELELOR — LUMEA ÎNSETATĂ — IMPRESII NOCTURNE — ANIMALE MARINE SEDENTARE — UVERTURA — PLASTICA ÎN PARC
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

FATA PIERDUTĂ — cinemascop, VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA SUCEAVA
rulează la Bucegi (orele 9,30; 12; 16; 18,30; 21), Popular (orele 16; 18,15; 20,30 — completare Cartiere noi în București).

OLD SHATTERHAND — cinemascop
rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

SĂRITOARELE DE LA TRAMBULINĂ, PAVLIK
rulează la Vitan (orele 16; 18,30).

FANFAN LA TULIPE
rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Melodia (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45 — completare Ninge).

TREI PAȘI PE PĂMÎNT, DUMINICĂ LA ȚARĂ
rulează la Moșilor (orele 15,30; 17,45; 20).

PRINTESA PĂUNIȚA, CIUFULICI
rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,30).

BARCAGIUL — cinemascop, ENERGIA
rulează la Cosmos (orele 15,45; 18; 20,15).

AVENTURA
rulează la Viitorul (orele 15; 18; 20,45).

LA PORȚILE PĂMÎNTULUI — cinemascop, UN BLOC NEOBIȘNUIT
rulează la Colentina (orele 15,30; 18; 20,30).

FERICIREA ÎN TRAISTĂ
rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

INSPECTORUL, CONGRESUL SINDICATELOR
rulează la Înfrățirea (orele 10; 15,30; 18; 20,30).

PARCAREA INTERZISĂ, KATIUSA
rulează la Progresul (orele 15; 17; 19; 21).

DECALOGUL SPECTATORULUI (III)

CE NE SPUN COPIII CÎND SE JOACĂ

LASCĂR SEBASTIAN

Faptul pare neverosimil și de necrezut. Și dacă am fi pătrunși de mare evlavie, am jura și pe sfîntul epitrahil, doar-doar ni se va da crezare. Totuși, ceva ne spune că tînărul nostru cititor ne acordă destulă încredere și vom istorisi faptul care nu-i numai deplin autentic, dar și foarte recent.

Așadar, zilele trecute, în cartierul nostru, care se bucură de multe spații verzi și de o admirabilă pleiadă de copii mi-a atras atenția, de cum am ieșit din casă, jocul unei fetițe cu un băiat. Fetița să fi avut vreo 6 ani, iar băiețașul 4; amîndoi de o infinită drăgălășenie; amîndoi îmbrăcați curățel. Jocul, desigur, abia începea. Căci tocmai atunci am auzit-o pe ea propunînd tema jocului, care era „de-a mama și de-a tata". Spunea băiețașului: „Ziceam că tu veneai beat acasă". I-am urmărit, prefăcîndu-mă că aștept pe cineva și că nu le dau atenție. Prichindelul își luă rolul în serios. Începu să-și împleticească mersul, căzu de vreo două ori pe o movilă de nisip. „Mama" prinse o expresie îngrijorată și venea și să-l sprijine și să-l probozească. N-o să iasă ceartă? N-au să se ia la bătaie? Chiar așa nu s-a întîmplat, dar, în ingenuitatea ei gravă, în savoarea ei nu lipsită de caraghioslîc, joaca avea ceva teribil. Cum ea era brună ca o spaniolcă, iar el cinepiu, o mare curiozitate începu să mă mistue. M-am apropiat de fetiță și am întrebat-o: sînteți frați? A răspuns: Nu! Eu am tras concluzia: Iată, deci, două familii în care tatăl, nu „ziceam", dar chiar-chiar venea beat acasă. De destule ori comportările noastre sînt tocmai bune ca să furnizeze „teme" pentru joaca odraslelor plăpînde atît de receptive la realitățile înconjurătoare și gata oricînd să imite cu fidelitate întîmplările din casă. Deși am și rîs privindu-i, m-am întristat și am căzut pe gînduri.

Ah, dacă exemplele ar fi fost altele! Desigur, și „tema" jocului s-ar fi schimbat. De pildă, fetița ar fi putut să facă băiețașului altfel de propunere: „Ziceam că tu veneai de la serviciu și ne pregăteam să ne ducem la teatru". Atunci, prichindelul s-ar fi prefăcut că se spală bine, că îmbracă cel mai frumos costum pe care-l are, că-l mai perie o dată, că-și lustruiește pantofii etc. etc. Mă rog, așa cum îl văzuse pe taică-său jăcînd. Fetița s-ar fi așezat în fața unei imaginare oglinzi și și-ar fi aranjat cu grijă cîrlionții. Și poate că, totodată, ar fi reprodus cuvintele pe care cîndva le va fi rostit maică-sa într-o împrejurare asemănătoare: „Ți-aduci aminte data trecută cînd am fost la teatru, nesimțitul ăla de Popescu a venit în cămașă și nevastă-sa cu o coafură înaltă de trei metri...". Atare joc, nu zic că nu ne-ar fi stîrnit zîmbetele față cu nemaipomenita putere de imitație a copiilor atît de drăgălași, dar n-ar fi dat loc la nici un soi de întristare. Ba ne-am fi bucurat din adîncul inimii că în cele două familii, părinții știu să respecte lăcașul de artă, pe toți cei veniți acolo, ca și ei, întreaga atmosferă sărbătorească legată de un spectacol teatral, și că intenționat sau fără intenție, insuflă același respect și tinerelor odrasle.

Toată cunoașterea la care poate ajunge omul începe aici, în sînul familiei. Și nu „dăscăleala" abstractă și cicălitoare va da rezultate. Ci exemplul viu. În „Ziceri ale lacedemonienilor" Plutarh ne povestește că Zeuxidemos, rege al Spartei, întrebat de cineva de ce lacedemonienii nu aștern în scris „ordonanțe de vitejie" ca să le dea tinerilor să le citească și să le învețe, a răspuns: „Fiindcă vrem să-i deprindem cu faptele și nu cu vorbele".

Ca să ducem mai departe paralela începută, vom aminti că unii tineri, atît de tineri încît nici n-au prididit să cunoască de visu un stadion sau un ring, își iau, în jocurile lor, subiecte sportive. Un fel de: „Ziceam că învingea Rapidul" sau: „Tu îmi dădeai mie un ouppercut, eu îți spărgeam ție arcada". Și asta, numai fiindcă în casă tatăl e mare și cu exclusivitate amator de fotbal și box. Nimic de zis. E chiar bine să inculcăm în sufletul copiilor înclinarea, dragostea, preocuparea pentru sport. Cultura fizică nu e mai puțin importantă decît cea intelectuală, artistică.

Însă nesfîrșitele discuții, oricît de pasionate și oricît de abundente în „termeni de specialitate" pe marginea unor meciuri nu-l vor influența pe copil decît tot în sensul vorbăriei sau cel mult îl va ațîța să vadă și el un meci, ceea ce, desigur, nu e rău. Copilul însă trebuie mai întîi să vadă altceva: că părinții fac exerciții de gimnastică în fiecare dimineață; trebuie dus de părinți la strand ca să înoate împreună cu ei sau la munte ca să urce împreună etc. Numai după practicarea unor sporturi, începe și comentariul sportiv să-și aibă rostul lui. Dar de ce, apoi, în familie, am comenta numai și numai întrecerile sportive? De ce nu am aduce în discuție, așa cum l-am simțit, înțeles și văzut, și spectacolul artistic la care am luat parte? Să nu ne sfiim a adînci înțelesurile piesei, frumusețea punerii în scenă (sau nefrumusețea ei), buna sau reaua interpretare. Asemenea comentar, care poate atinge vehemența criticei sau poate exprima fiorul de entuziasm trăit, are darul să ne înalțe în proprii noștri ochi, să primenească atmosfera familiară și să trezească în copil nobila curiozitate de a participa și el la astfel de spectacole, să-l deprindă, nu a se amuza și atît, ci a judeca lucrurile cu care vine în contact. Certurile mărunte care șubrezesc cu încetul legătura dintre ai casei s-ar transforma astfel în dispute intelectuale, care de-ar fi chiar aprinse, o vor întări numai fiindcă obiectivul lor e superior. Crescut în această ambianță, copilul sau tînărul se va simți mai înalt, mai bogat sufletește și va fi învățat pe nesimțite ceea ce se cuvine în legătură cu spectacolul artistic.

În principal, acesta și este sensul educației artistice în familie: să deprindă pe tînăr cu necesitatea cunoașterii artei, cu cele mai bune comportări în sălile de spectacol, cu obiceiul de a pătrunde mesajul estetic și filozofic al unui spectacol.

Dar pentru toate acestea să fie oare răspunzătoare exclusiv familia? Nu. Familia își are o importanță extremă, fiindcă e primordială, fiindcă de la ea purcede totul. Însă mai sînt și alte instituții care concură la crearea condițiilor prielnice tînărului pentru dezvoltarea normală a dragostei de artă, a respectării ei, a bunelor purtări față de ea. În această privință, școala vine în al doilea rînd — în al doilea rînd cronologic, și nicidecum al importanței. Or, în articolul de simbăta viitoare tocmai despre rolul școlii, o să dezbatem.

CONCURSUL NOSTRU

Cunoașteți această imagine?

Nu numai litoralul are „bijuterii". Mihail Sadoveanu spunea despre acest oraș din care reproducem imaginea de mai jos că este: „PERLA MOLDOVEI"

Statuia marelui conducător de oști Decebal se află într-un oraș nu departe de fosta sa capitală

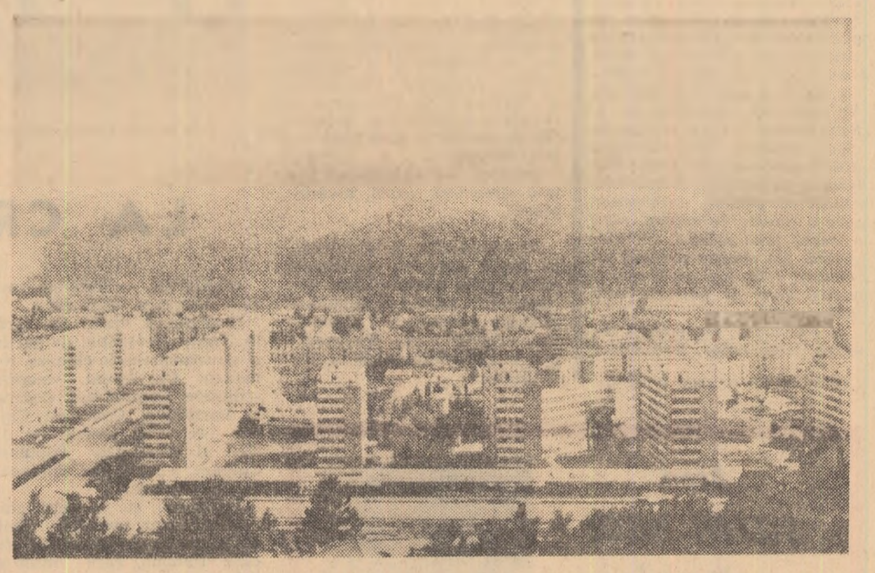

„Scînteia tineretului"
CUPON DE PARTICIPARE NR. 8

NUMELE ȘI PRONUMELE . . . . . .
PROFESIA . . . . . .
REGIUNEA . . . . . .
RAIONUL . . . . . .
COMUNA . . . . . .
STRADA . . . . . .
Nr. . . . . .

CERTIFICATUL ROZ AL CĂSĂTORIEI (I)

(Urmare din pag. I)

cirea în dragoste, poate și fiindcă bucuria e prea firească. Nefiresc a fost...

PRIMUL MARE GONG *l-am auzit în clipa cînd am făcut o statistică a respectivei săptămîni: în acele 6 zile s-au căsătorit la sfatul popular vizitat 53 de perechi. Dintre aceste familii, un număr destul de mare dintre soți nu aveau buletin de Capitală (în total, din 106 bărbați și femei, 51 erau din provincie). Firește, e greu de spus că trăinicia familiei e direct proporțională cu... domiciliul omului iubit. Și totuși! Nu bate la ochi existența unui oarecare interes în căutarea certificatului de culoarea rozelor? Tot statistic am aflat că din cele 53 de perechi candidate la căsătorie, doar la 13 soțul și soția se aflau la prima căsătorie. Restul: unii la a doua, a treia, ba chiar la a 4-a!*

„SĂRUTAȚI-VĂ SOȚIA!"

Mirii care se află acum în fața Ofițerului formează, de pildă, o ciudată pereche. E. I. (soțul — păr alb, dantură de viplă) este născut în 1912, a mai fost căsătorit de două ori, are domiciliul în București și este total absent la ceea ce se petrece. E. V. (soția), născută în 1935 (mai tînără cu 23 de ani!) vine din altă regiune. Nunta lor e una dintre cele mai cenușii dintre căsătoriile pe care le-am văzut: n-au nici un însoțitor, n-au venit cu nici o floare. Ofițerul stării civile se simte și el stînjenit și, terminîndu-și textul de rostit, așteaptă o clipă ca cei doi să-și manifeste în vreun fel bucuria. E. I. nimic. „Sărutați-vă soția", îl sfătuiește, atunci, pe mirele de 54 de ani. Dar el nimic. „Pupă-mă, mă!" se înfurie mireasa. „A!" zice mirele ducîndu-și o mînă la ureche, semn că stătea cam prost cu timpanele, și-o sărută la fel de absent.

Ce fel de familie va fi asta?

„NU FOTOGRAFIAȚI!"

Trec alte perechi. Unele umplu sala de flori, de veselie, cer să se aleagă o anumită melodie la magnetofon — „melodia lor", pe care vor s-o țină minte toată viața. Acolo, în sală, se află un fotograf de la o cooperativă, pe care-l iau cu asalt. Dar vin și altfel de perechi...

Intră B. C. (băiat frumușel, născut în 1943, prima căsătorie). Alături, Elena J. (la a 2-a căsătorie). Fotograful se repede să-i imortalizeze pe peliculă. Ea: „Nu, n-avem nevoie", și-l împinge cu cotul la o parte. Am zîmbit: citisem mai înainte dosarul ei de divorț: se spuneau în acte, cuvinte grele despre moralitatea anterioară a Elenei J. Am urmărit-o în timpul cît se rosteau vorbele neuitate: „iei în căsătorie...?". Își zîmbea ascuns și-și rotea un picior pe vîrful ascuțit al unui toc cui. Iar el — timid, cuminte a zis „da". Îți venea să-i strigi „N-ai citit actele pe care le-a depus la dosar?"

CULMEA RAPIDITĂȚII

Cît îi trebuie unui om serios ca să poată lua hotărîrea întemeierii unei familii? Destul de greu de spus. Cel mult putem preciza cu ce rapiditate pot trece unii de la o familie la alta.

Florin R. E., biolog, 31 de ani, Galați, a divorțat pe data de 7 ale uneia din lunile acestei primăveri, pentru a se recăsători în București pe data de... 23! Mai repede nici că se poate avînd în vedere că 9 zile trebuie să stea actele la Sfat, iar pregătirea sarmalelor mai cere și ea ceva timp. Ca să nu mai vorbim de timpul de cunoaștere, de logodnă etc. (ar fi, poate, prea mult pentru un om care din prima familie vine cu următoare caracterizare: „ingerator de alcool în cantități excesive, nici un respect pentru familie, veșnic arțăgos", — constatarea tribunalului).

...N-am avut vreme să verificăm dacă și a doua familie nu s-a sfîrșit tot așa de repede cum a fost încheiata! N-ar fi, la urma urmei, imposibil.

★

Spațiul, din păcate, ne constrînge la o limitare a cazurilor. Tînărului care ne cere părerea despre crearea propriei fericiri îi dăm sfatul să rețină că primul nostru popas pe calea analizării cauzelor unor nereușite în căsnicie îl constituie, cum se vede de mai sus, întemeierea, încă, a unor familii care au la bază interese străine dragostei, interese cu care unii se complac, iar pe care alții, din naivitate, nici nu le observă. Uneori naivitatea aceasta este atît de mare încît — nu ne ferim s-o spunem — se poate numi, de-a dreptul, prostie. (Am cunoscut o femeie care se recăsătorea. Divorțase de cel de-al 2-lea soț fiindcă nu iubea copiii din prima ei căsătorie și adusese acum, la Sfat, un alt bărbat, pe care-l lăsase o altă femeie... exact pentru același motiv!)

Negru pe alb, scris la dosar, acte avute în mînă!... Stai să te întrebi: oamenii aceștia nu mai văd? Au uitat să citească? Sau consideră întemeierea unei familii un simplu divertisment?

Dar, despre alte fapte și alte concluzii ca și despre explicarea lor într-un număr viitor.

ROMANUL NOSTRU ILUSTRAT

FRAȚII JDERI

de Mihail Sadoveanu

REZUMAT. Sfidînd orice primejdii, Ionuț Jder, a plecat spre Dunăre în căutarea Nastei sale iubite. Tatăl său, împreună cu ceilalți frați și — nu se putea altfel — cu starostele Călinan i-au luat urma. Sosind la scaunul lui Suleiman Beg, Ionuț a fost pus de acesta la casnă, să care apă pentru feredeul haremului.

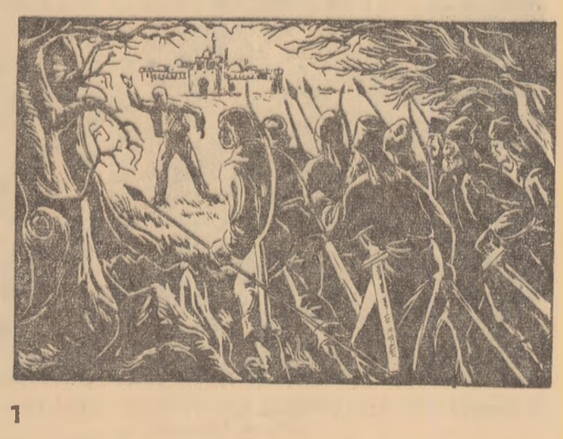

1

Dar iată că Ionuț se întîlnește cu ai săi și pun la cale atacul asupra lui Suleiman Beg. Pe cînd acesta își cocea pielea solzoasă la soare, Jderii au dat cutremur de război asupra cetății.

— „Unde-i Isac ceaușș? (slujitorul care-l prezentase pe Ionuț și Botezatu la Suleiman). Să vie numaidecît aici Isac ceaușș! Să-mi aducă pe pribegii tătari. (Adică pe Ionuț și pe Botezatu). Numai clinii ăștia vînzători au adus asupra noastră primejdia. Să mi-i aducă și să le văd în clipă capetele retezate!".

Jderii năvăleau însă, în lureș, asupra seralului.

2

Ionuț îl pusese pe Botezatu s-o caute înlăuntru pe Nasta.

Una dintre femei răspunse moldovenește, cu un glas dulce:

— Mă rog domnilor voastre, pe cine căutați?

— O jupiniță care ar fi fost vîndută la Suleiman Beg.

— Vorbiți poate de-o jupiniță cu numele Nasta... N-o mai căutați, suspină femeia. A fost pusă cu mine în aceeași cușcă.

Cînd am intrat cu corabia în mare, am fost schimbate într-o cămară cu slujitoare bătrîne. Atuncea căutînd vreme potrivită, acea copilă a strigat un nume, s-a răsucit ca o zvîrlugă și s-a aruncat în adînc de apă.

Ionuț se clătină și căzu în brațele fratelui său Dămian. Simion privi atent la roaba care făcuse trista mărturisire.

— Cine ești dumneata? — o întrebă. Cum se uită la ea mai înadins, cum tresări spre Nicoară. În amîndoi renăștea o patimă înfricoșată de altă dată, patimă întocmai ca și cea a ticălosului lor mezin.

— Ast-ai Sofia Greaca, zise părintele Nicodim. Am cunoscut-o amîndoi cîndva...

Căzuseră în cumpănă și acești doi frați Jderi. Ienicerii atacau de afară.

— Ptiu, drace! strigă starostele Călinan. Ne prind în birlog. Și acești trei Jderi și-au pierdut virtutea și s-au năucit. Asemenea nebuni, cînd se înfierbîntă sînt în stare să moară pînă la unul, din pricina că noi, cei cuminți, am fost mai nebuni decît dînșii. Ptiu, drace!

3

Jderii își găsesc curajul. Afară, Gheorghe Botezatu trimite jungherul asupra lui Suleiman Beg, care căzu la pămînt, fără nici un răcnet. În juru-i se făcu o baltă neagră de sînge.

4

Cu aceasta s-a terminat ucenicia lui Ionuț. — Acum pricepe și el întrutotul mihnirea fraților săi, Simion și Nicodim, mihnire venită din dragoste pătimașe retezată-r floare. Se întorseseră cu toții acasă. Cuviosul părinte Nicodim la sihastria sa unde-și găsi ceaslovul deschis. Scrise cu pană de hultan pe fila galbenă data întoarcerii sale, după care adăugă, ca să fie amintire pentru mai tîrziu:
„Cînd am fost noi în pămîntul Turcului".

Adaptare de **GHEORGHE SUCIU**
Desene de **MARIN PREDESCU**

(Va urma)

● Industrie ● Agricultură ● Ştiinţă ● Industrie ● Agricultură ● Ştiinţă ● Industrie ● Agricultură ● Ştiinţă

MARTI

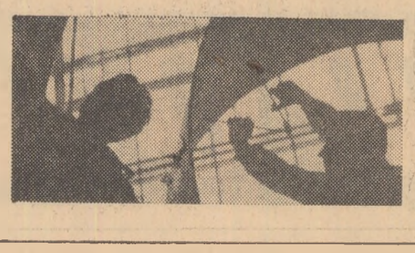

PAGINA ECONOMICĂ

CÎŢI TINERI ASPIRĂ LA TITLUL DE FRUNTAŞ ?

Într-o informare a comitetului U.T.C. de la Uzinele textile „Moldova" din Botoşani se arată: *„din cei 3 000 de muncitori ai uzinei noastre, antrenaţi în întrecerea socialistă, peste 1 300 sînt utecişti"*.

Citind rîndurile de mai sus, am adresat secretarei comitetului U.T.C. întrebarea:

— Cîţi din cei 1 300 de utecişti au fost declaraţi, în primele 5 luni ale anului, evidenţiaţi în întrecerea socialistă?

Răspunsul tovarăşei AURICA CIOBANU a întîrziat de data aceasta. I-au trebuit, nici mai mult nici mai puţin, două zile pentru a afla (luînd situaţie cu situaţie de la comitetele sindicatelor pe secţii) că doar 65 de utecişti şi-au păstrat lună de lună titlul de evidenţiat.

— De ce atît de puţini din 1 300?

— *Noi cunoaştem cauzele* — precizează secretara. *Dar, deocamdată, n-am reuşit să le înlăturăm.*

Într-adevăr, există unele cauze şi tovarăşa secretară ne-a vorbit despre ele: „neaprovizionarea cu piese de schimb a secţiei ţesătorie, absenţele nemotivate care se menţin în număr mare în special în secţia ţesătorie, slaba calificare a unor tineri etc.

Cauzele sînt reale. Cum a intervenit comitetul U.T.C., cunoscînd aceste cauze, pentru înlăturarea lor, cum i-a ajutat pe tineri să-şi îndeplinească angajamentele luate în întrecerea socialistă. Discutăm mai întîi, cu MIHAI HRIŢCU, maistru principal în schimbul B.

— *Ducem lipsă, e adevărat* — spune dînsul — *şi de piese de schimb. Dar nu aceasta este cauza principală. Sectorul nostru este nou şi anul trecut am primit peste 150 de absolvente ale şcolii profesionale. Avem, printre acestea, tinere care lucrează şi la cîte 12 războaie, fete care au dovedit că-şi cunosc bine meseria. Vă pot da şi exemple: Rodica Bivolaru, Virginia Mântăluţă, Georgeta Mocanu şi altele. Alte colege ale lor însă — neputînd face faţă nici la 6 războaie — prestează muncă necalificată.*

Nu vrem să luăm parte tinerelor muncitoare care nu-şi realizează norma. Poate îşi spun cuvîntul, în cazul lor, şi pregătirea teoretică din şcoală şi modul în care şi-au făcut practica în uzină. Cert este, indiferent care ar fi cauza, că după absolvire fetele aveau nevoie de un ajutor permanent din partea conducerii uzinei, a maiştrilor şi a organizaţiei U.T.C. pentru a-şi perfecţiona calificarea. Fiecare din aceşti factori ar fi putut să intervină în felul său. Conducerea uzinei să organizeze cursuri de ridicare a calificării, lecţii la „războiul-şcoală", maiştrii să le acorde o asistenţă tehnică mai atentă, organizaţia U.T.C. să le dezvolte răspunderea faţă de muncă, să le ajute să depăşească „momentul critic", prin organizarea unor discuţii între acestea şi fruntaşii secţiei, prin generalizarea metodelor de muncă ale fruntaşilor.

Dar după cum s-a văzut, fiecare din aceşti factori a ales calea cea mai comodă: *„nu-şi îndeplinesc norma* — şi-au zis pe rînd şi conducerea şi maiştrii şi organizaţia U.T.C. — *să execute lucrări necalificate"*.

Ciudată metodă de... pregătire!

În uzină s-au înregistrat, în primele patru luni, peste 600 ore-zile absenţe nemotivate. Statistica arată că multe dintre aceste absenţe aparţin tinerilor. Cum poate să aspire la titlul de evidenţiat un tînăr care absentează de la uzină, care în timpul programului îşi iroseşte vremea cu discuţii, cu plimbări etc. Organizaţia U.T.C. de la Uzinele textile Botoşani face încă prea puţin pentru întărirea răspunderii şi disciplinei faţă de muncă în rîndul tinerilor. Cîteva discuţii la adunările generale şi acelea nu întotdeauna bine pregătite. Disciplina nu se întăreşte doar prin folosirea zi de zi a cuvîntului disciplină. În acest sens — mai ales pentru tinerii nou intraţi în uzină — modelul fruntaşului, al muncitorului cu experienţă constituie cea mai bună lecţie. Dar nici măcar experienţa celor 65 de tineri evidenţiaţi în întrecere, a altor muncitori fruntaşi, n-a fost fructificată de comitetul U.T.C. Organizarea unor schimburi de experienţă, a unor discuţii, care să pună în lumină metodele de muncă ale acestora, ar fi contribuit la orientarea activităţii multor tineri pe făgaşul cel bun.

ION BELDEANU

Documentarea este indispensabilă specialistului. Şi tinerii din fotografie — ing. L. Lupaş, D. Dobrescu, matematician, şi ing. Al. Grossu, de la Institutul de proiectări pentru instalaţii de automatizare — folosesc publicaţia tehnică drept principală sursă de documentare. *Foto: O. PLEGAN*

O ÎNTREBARE PENTRU INGINERI:

UNDE INCEPE ŞI UNDE SE TERMINĂ

SPECIALIZAREA

Ziarul „Scînteia tineretului", aşa cum am mai anunţat, a organizat o anchetă, în rîndul inginerilor din industrie, despre perfecţionarea profesională a acestora. Invitaţia noastră de a realiza în coloanele ziarului un schimb de opinii pe această temă, a găsit ecou în rîndul unui mare număr de ingineri din fabrici şi uzine.

Astăzi îşi spun părerea, despre problemele puse în dezbatere, ingineri de la Uzina de piese auto din Colibaşi.

Entuziasm în faţa probei din şarja de oţel

O PROPUNERE PENTRU DIRECŢIA GENERALĂ

Introducerea continuă a tehnicii noi, caracterizată prin extinderea mecanizării şi automatizării, asimilarea unor produse şi tehnologii noi — face necesară, după părerea mea, iniţierea unor cursuri pe plan central, pe ramură, pentru specializarea inginerilor. Sarcinile de introducere a tehnicii noi, de asimilare, sînt cunoscute în linii mari, la ora actuală, pentru întregul cincinal. **Ar fi foarte util ca direcţiile tehnice din minister să organizeze cicluri de cursuri, de circa 1—2 luni, al căror scop să fie dezbaterea cu cei mai buni ingineri din serviciile de concepţie şi din secţiile uzinale a principalelor probleme de tehnică nouă.** Cred că ar fi bine ca aceste cursuri să fie conduse, pe baza unei tematici judicios întocmite, atît de specialişti din minister cît şi de specialişti din institutele de proiectare şi cercetare atît departamentale cît şi ale Academiei.

Aceste dezbateri ar asigura o vedere unitară asupra problemelor de tehnică nouă, ar crea condiţii pentru introducerea rapidă şi uniformă a proceselor tehnologice noi şi a metodelor de lucru avansate. Inginerii specializaţi la aceste cursuri, o dată întorşi în uzine, ar urma să conducă şi ei astfel de dezbateri, pe specialitate, cu toţi inginerii din uzina respectivă, pregătindu-i pentru asimilarea unor produse noi sau introducerea unor tehnologii şi procedee tehnologice noi.

Ing. MIHAI DUMITRU
directorul uzinei

FIŞIERUL CU PROPUNERI

● Socotesc că este necesar, pentru a ne mişca mai uşor în materialul documentar, să se organizeze neîntîrziat în uzină cursuri de învăţare a unor limbi străine.

Ing. ION MARINESCU

● Uzina colaborează cu diverse institute de cercetare în rezolvarea unor teme de tehnică nouă. Aş propune ca pentru principalele teme, ce ne interesează în mod deosebit, uzina să delege pe lîngă institut un inginer care să ia parte la rezolvarea temei respective. Acelaşi inginer ar urma să fie împuternicit cu coordonarea în bune condiţii, a introducerii în producţie a procedeelor şi metodelor noi cercetate.

Ing. FLORIN MINDOIU

● Inginerilor noi intraţi în uzină să li se repartizeze, pe perioada stagiaturii, teme individuale de studiu privind organizarea producţiei sau perfecţionarea tehnologiei. Studiile întocmite, pentru a-i stimula pe tinerii ingineri în pregătire, să fie analizate într-un plen ingineresc cît mai larg, care să refere asupra aplicării lor în producţie.

Ing. NICOLAE DUMITRESCU

● Găsesc oportun să se ia măsuri de către conducerea uzinei pentru organizarea unui curs de pregătire a tuturor cadrelor tehnice şi în special a celor din serviciile funcţionale, în problemele economice.

Ing. DUMITRU DUŢULESCU

Anchetă organizată de: C. PRIESCU

DEZBATERI PE BAZĂ DE REFERATE

Am întreprins în uzina noastră unele acţiuni pentru perfecţionarea pregătirii inginerilor în uzină dar care, după părerea mea, nu au răspuns în întregime acestor cerinţe. **Perfecţionarea calificării trebuie făcută în strînsă legătură cu sarcinile curente şi de perspectivă.** Ne interesează în mod deosebit la ora actuală rezolvarea unor probleme privind proiectarea şi fabricarea roţilor dinţate, proiectarea şi fabricarea segmenţilor de piston, ambutizarea şi ştanţarea pieselor, modernizarea utilajelor. Cred că ar fi bine — şi ne propunem acest lucru — să organizăm cel puţin o dată pe lună dezbateri, cu toţi inginerii, pe bază de referate de studii, asupra celor mai importante probleme tehnice ale uzinei.

V. ANGHEL
ing. şef de concepţie

DOCUMENTARE SAU VIZITE COMERCIALE

Trimiterea în străinătate — fie pentru documentare, fie pentru specializare — constituie una din căile cele mai eficiente pentru perfecţionarea inginerilor. **Aş vrea să pun în discuţie, în legătură cu aceasta, două probleme.** Uzina noastră este o uzină cu profil unic în subramura de construcţii-auto. Ministerul nostru a trimis ingineri la specializare în străinătate din foarte multe uzine (în general şi din uzine unde se putea realiza o specializare şi în ţară). Pentru construcţia de piese auto n-a fost trimis la specializare nici un inginer.

Nu neg faptul că din uzina noastră au fost trimişi în străinătate pentru documentare un număr mare de ingineri. Dar aceste documentări — fie datorită programului care i se întocmeşte inginerului, fie datorită trimiterii unor oameni mai puţin cunoscători — se transformă în cele din urmă în vizite comerciale. **Îmi exprim părerea, de asemenea, că este obligatoriu ca inginerul care a fost trimis în documentare sau la specializare în străinătate să prezinte la întoarcerea în uzină — într-o sesiune tehnico-ştiinţifică, la care să participe toţi inginerii, — concluzii asupra documentării şi propuneri pentru aplicarea în uzină a principalelor probleme desprinse.** Deocamdată la noi nu se face acest lucru şi cred că ar fi necesar.

Ing. FLORIN MINDOIU
adjunct al secţiei sculerie

NOPŢILE TURZII

(Urmare din pag. 1)

laţiei. Dacă urmăreşti ca sîrma să fie bine decapată, dacă la încărcat alegi bine colacii, dacă pregăteşti cu grijă baia şi alimentezi corespunzător cuptorul cu plumb şi zinc evitînd formarea zgurei, cum să apară rebuturile?

Logică simplă, întemeiată pe experienţă. Argumentele nu lipsesc: de la începutul anului şi pînă în prezent instalaţia lui Dudea a înregistrat, lună de lună, zero rebuturi. „Un succes cu care se mîndresc încă alte şapte instalaţii din cele 12 ale secţiei" — ne spune maistrul Ioan Porcilă. Se cîştigă astfel lunar, peste 3 000 kg sîrmă.

Se explică oare acest succes numai prin pricepere, prin cunoaşterea temeinică a meseriei? Maistrul ne face semn să urmărim pe cei cinci tineri. Ca o adevărată sentinelă, Valer patrulează de la un capăt la altul al instalaţiei, urmărind atent scurgerea sîrmei prin băile de acoperire, gata să intervină la nevoie în orice punct.

— Care va să zică nu numai cunoştinţele, ci şi concentrarea, răspunderea.

— Cam aşa ceva, conchide maistrul.

Minimum două steluţe

Orice ar spune cei care lucrează în alte secţii, tot oţelăria rămîne inima uzinei. Aici, la dogoarea flăcărilor, se plămădeşte metalul — „coca" care se va preface apoi în sîrmă, cuie, bare rulmenţi, cabluri etc. Urmărim elaborarea şarjei la cuptorul nr. 2, unul din cuptoarele la care majoritatea muncitorilor, de la încărcători pînă la cochilari, sînt tineri utecişti. Maistrul Iosif Uţiu, şef de schimb, ni-i prezintă pe rînd: Ion Florea, topitor şef, Chicinaş Vasile, topitor 1, Ignat Miron, topitor, Simion Boldoş, şef de oală. După fiecare din ei, adaugă „două steluţe", „trei steluţe" etc. Nici unul dintre tinerii care lucrează în acest schimb nu are mai puţin de două steluţe de fruntaş în întrecerea socialistă.

Un impresionant joc de artificii inundă hala de turnare la evacuarea şarjei. Oţel special, destinat rulmenţilor. De la laborator sosesc rezultatele analizei aşteptate cu emoţie „Totul conform calculelor; indice de puritate mai bun decît media secţiei". Ca de obicei.

Pregătind o nouă şarjă, tinerii îşi trimit reciproc cîte un zîmbet.

...Oamenii de la oţelărie sînt de regulă grăbiţi; mişcările lor sînt repezi. O excepţie. Îmbrăcat într-o salopetă ceva mai albastră decît a celorlalţi, un om pare mai puţin prins de febrilitatea generală. Se mişcă calculat dintr-un loc în altul, notează din cînd în cînd într-un carneţel, adresează cîte o vorbă oamenilor. Facem cunoştinţă.

— Inginerul Virgil Şandru.

— Metalurg?

— Nu. T.C.M.-ist, constructor de maşini.

— ?!

— A fost nevoie. Trebuia asigurată asistenţa tehnică pentru toate trei schimburile. Lucrez aici de cîteva luni.

— Vă convine?

— Conducerea uzinei mi-a pus aceeaşi întrebare şi am dat acelaşi răspuns: „De ce să nu-mi convină? voi rămîne aici cel puţin, pînă ne vor sosi tineri absolvenţi de la facultatea de metalurgie. De altfel preocupările mele de constructor se leagă de oţelărie. Inovaţiile pe care le-am făcut (dispozitiv pentru centruirea lingourilor care se decojesc pe strung şi ciocan hidraulic pentru demolarea vetrelor la cuptoarele electrice) răspund unor probleme ale acestei secţii.

Elogiu priceperii

— În ce ritm se îndeplineşte planul? Întrebarea am adresat-o tovarăşului Grigore Olteanu, maistru de schimb în secţia mori de ciment.

— Cu nimic mai prejos decît ziua?

— Tinerii?

— Sînt copii buni. Atît de buni, încît la mine în secţie deţin posturile cheie ale producţiei. Sigur, nu le este prea uşor în schimbul de noapte. Unii nu au împlinit încă 19 ani. Dar nu am treabă cu ei.

— Aţi avut vreodată?

— Cu unul, Ioan Coţa. Dormea noaptea. Era mai firav, sau poate nu se odihnea ziua. L-am lăsat numai dimineaţa. Băiatul a înţeles că este sancţionat. Asta am şi vrut. Acum îşi trimite prietenii să intervină pentru el. Să mai aibă răbdare. Şi pentru că sînteţi de la „Scînteia tineretului", răspundeţi-mi şi mie la o întrebare: **de ce elevii şcolii profesionale, vin în fabrică, şi rămîn la fel încadraţi chiar doi sau trei ani?** *Avem la noi un băiat Gheorghe Biro, ajutor de morar. Copil „fain", pregătit cum puţini îs. Morarul o să iasă la pensie, trebuie să ne gîndim din vreme la oameni. Nu? Acolo unde e Biro, pot să nu trec. Anul trecut, odată cu el a venit din şcoala profesională şi Petre Biro. Nu sînt rude. El este foarte slab pregătit. Amîndoi însă sînt în categoria a III-a.* **Nu se poate face ceva, pentru cei care învaţă mai bine? Cred că o încadrare diferenţiată ar fi un bun stimulent şi pentru învăţătură.**

Artă la 1400 grade Celsius

Noaptea, un atelier de sticlărie are în el ceva de basm, învăluind oameni şi maşini într-un joc de culori, ca într-un uriaş caleidoscop. Lumini şi culori joacă pe feţe, pe muşchi, pe trupuri jumătate goale, cărora transpiraţia le dă un luciu straniu, mirific. În faţa unui cuptor, trei „scaune", un „scaun" (o echipă) = cinci oameni: doi băşicari, trei suflători. Apoi tăietori, sortatori, fete tinere, care prind în furci sticla încă incandescentă şi o duc la răcitoare. Peste tot o mişcare ritmică, perfect sincronizată. O întoarcere pe călcîie, o ţeavă scoasă din cuptor cu un bulgăre de sticlă incandescent la un capăt, o rotire prin aer, o lovitură cu palma peste sticla care e gata să picure, o nouă mişcare pe călcîie şi mîna care agaţă ţeava la rastelul de la gura cuptorului se întîlneşte cu mîna suflătorului care o preia. La primul bulgăre incandescent, se adaugă altul, care face un cerc prin aer. Ţeava este dusă la buze şi sticla începe să capete forma dorită. Acum sticla nu-l mai interesează. Strălucirea de foc a devenit transparentă. Rubinul de jar se mai păstrează doar la bază, Şi privirea omului parcă s-a stins. Dar tot pentru o fracţiune de secundă, pentru că totul se ia de la capăt de sute şi sute de ori. Aici, la fabrica de sticlărie, în această secţie oamenii fac artă, artă în adevăratul sens al cuvîntului. Numai că temperatura ei înscrie 1400° Celsius.

Majoritatea secţiei lucrează pentru export. Cuvîntul de ordine: calitatea. În schimbul de noapte: 255 de muncitori, tineri — 120. Timp de lucru — şase ore. Un om lipsă, un scaun scos din producţie, ceea ce înseamnă mii de obiecte nerealizate, adică un semn de întrebare asupra îndeplinirii planului.

Ne răspunde tovarăşul Nicolae Gyulai, secretarul organizaţiei de partid pe secţie şi maistru de schimb.

— Tineri sub normă?

— Nici unul.

— Tineri evidenţiaţi?

— 120.

F. C. confirmă regula

La „Industria Sîrmei", locţiitorul secretarului de partid pe uzină, ne spune: unii tineri mai obişnuiau să lipsească. Se întîmpla după ridicarea salariului şi mai ales în schimbul de noapte. Am spus: obişnuiau, fiindcă acum nu mai avem asemenea probleme. Urmărim listele de pontaj la Serviciul personal şi nu găsim într-adevăr nici un tînăr care să fi lipsit nemotivat de la muncă. Cum s-a reuşit? În loc de explicaţie, ni se povesteşte o întîmplare. O relatăm şi noi pe scurt. În luna mai, tînărul F. Constantin, strungar la laborator, nu s-a prezentat la muncă. Băuse seara cu nişte prieteni, dimineaţa s-a sculat cam indispus şi ce s-a gîndit: „nu mă duc azi la lucru". Şi a ieşit la plimbare pe bulevard. Nici unul dintre cei pe care i-a întîlnit nu i-a răspuns la zîmbetul care voia să ţină loc de salut. Toţi întorceau capul în altă parte. Dar ce priviri severe aveau să-l întîmpine a doua zi. Şi nu numai atît. I s-a dat imediat o sancţiune pe linie administrativă. Pus în discuţia comitetului U.T.C., apoi a adunării generale a organizaţiei din care face parte, F. C. a înţeles ce înseamnă opinia unui colectiv care nu-i dispus să tolereze lipsuri.

— Disciplina în muncă este obiectivul nostru principal, ne spune Vasile Velea, secretarul unei organizaţii de la secţia bare trase. Ce metode folosim? În primul rînd, prevenirea. După ce lipseşte omul, poţi să-i tot faci morală! În adunări, cît şi cu alte prilejuri, am discutat despre disciplină, despre îndatoririle morale ale unui tînăr printre care conştiinciozitatea în muncă o considerăm esenţială.

Am pus în cursul nopţii deseori întrebarea: aveţi absenţi.

— Nemotivat nimeni!

Acelaşi răspuns în toate secţiile, în toate cele trei uzine prin care am trecut.

Două observaţii

Două sugestii pentru organizaţiile U.T.C.

1. — Cu unele excepţii am întîlnit puţine cadre de conducere ale organizaţiilor U.T.C. în schimbul de noapte. Ceea ce nu ni se pare bine, aşa cum nu considerăm bună nici practica secretarilor comitetelor U.T.C. de a vizita schimbul III doar cu ocazii excepţionale. Dacă secretarii U.T.C. ar fi mers mai des în acest schimb, ar fi constatat că:

2. — În unele întreprinderi (în special la Cimentul) sînt tineri care lucrează fără echipamentul de protecţie necesar, fie pentru că nu îl au, fie pentru că nu înţeleg să-l folosească atunci cînd îl au.

Fotbal, Handbal, Volei, Scrimă, Canotaj, Baschet, Box, **MARTI** Oină, Şah, Popice, Natație, Box, Tir, Şah, Ciclism, Polo, Tenis,

SPORT

O arenă imensă, unică în felul ei, deosebit de primitoare, o gazdă ideală, așa ne-a apărut duminică aeroportul „Băneasa". Poarta aeriană a țării împrumutase aproape totul din atmosfera sărbătorească a marilor stadioane de fotbal. E adevărat, au existat și unele nepotriviri... Competitorii, toți fără excepție, au evoluat la înălțime (și la propriu și la figurat) ceea ce la fotbal foarte rar se întîmplă.

Dar iată filmul spectacolului aerian oferit cu dărnicie de maeștrii curajului și bărbăției, spectacol aplaudat fără rezerve la scenă deschisă.

Deasupra gazonului verde brăzdat cu piste de beton care au lansat în aer aparate de zbor de la tipul celui construit de Aurel Vlaicu și pînă la bolidurile supersonice, au evoluat timp de aproape 3 ore elita aviației noastre, cei mai buni dintre planoriști, parașutiști și piloți de înaltă acrobație.

Oamenii privesc cu mîna streașină la ochi deasupra pămîntului către oceanul aerian. De ani de zile planoriști de talia inginerului Mircea Finescu sau Mihai Iliescu străbat în tăcere căile oceanului reușind performanțe de valoare internațională. Planoriștii predau ștafeta „motoriștilor", piloți de înaltă acrobație care pe aparate de mult intrate în... obișnuit execută lansări de parașute cu medicamente. Evoluția aparatelor I.A.R. 813, componente ale aviației utilitare, ar părea lipsită de spectaculozitate, deosebit de obișnuită. Dincolo de impresia demonstrației, gîndul ne poartă la valoarea obișnuitului... Lanurile rodesc mai bogat în urma zborurilor acestor avioane iar vieți omenești aflate în momente dificile sînt salvate. Obișnuitul acesta are astfel acoperire în aur.

La start alte aparate care se avîntă spre pistele albastre pilotate de oameni cu nume prestigioase: Ștefan Calotă, Constantin Manolache, Ionel Bica, Constantin Onciu sau Mihai Ionescu delectează publicul aeroportului cu execuții de-o înaltă clasă. Cele cîteva minute de demonstrație ascund ani și ani de muncă la sol sau în văzduh.

Undeva în înălțimi deslușim traiectorii albe de săgeată: avioane militare supersonice definesc într-un chip impresionant coordonatele măiestriei și curajului.

...Flori albe își desfac petale uriașe peste albastrul oceanului aerian: în ultimul schimb al „ștafetei curajului" parașutiștii sînt întîmpinați cu aplauze. Este un gest spontan, pornit din inimă în semn de omagiu, adresat tuturor zburătorilor de ziua lor, a aviației.

VASILE RANGA

PARADA ZBURĂTORILOR

MITINGUL AVIATIC DIN CAPITALĂ

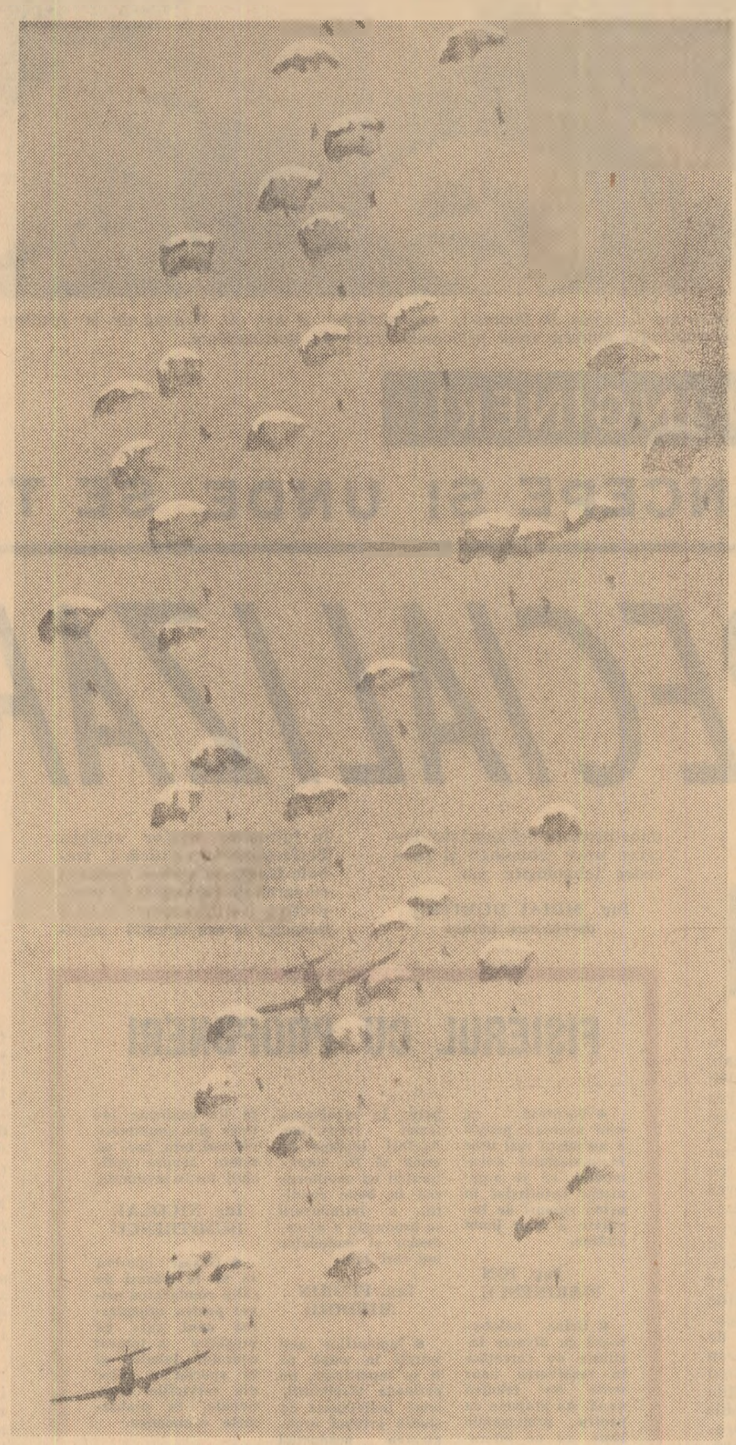

Aproape o sută de parașutiști au... tras cortina marelui spectacol aviatic.
Foto: V. RANGA

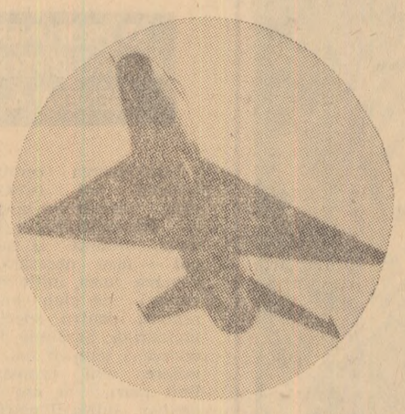

În văzduh se înalță ca un bolid avionul supersonic.

„MENS SANA IN CORPORE SANO"

(Urmare din pag. I)

Oameni iluștri, personalități de seamă ale societății, din timpurile de demult sau contemporani, au acordat un deosebit interes culturii fizice și au practicat-o sub diverse forme. Desigur că aceste personalități au folosit o cultură fizică nu numai pentru plăcerea proprie, dar au simțit și acțiunea ei binefăcătoare. *Am colegi la Academie care au făcut sau fac și astăzi sport sau practică unele forme de cultură fizică.*

— Ce obține tineretul făcînd sport? Între ce limite de vîrstă sportul, exercițiul fizic, gimnastica, sînt nu numai utile, dar ar putea fi considerate, într-un anumit fel, obligatorii?

— Legat de vîrstă, pentru sport — și prin asta voi începe să răspund la a doua parte a întrebării — există limite dar nu și pentru gimnastică. Consider că gimnastica poate fi făcută la toate vîrstele. Dacă nu în primul an de viață, în orice caz, începînd din a doua copilărie, gimnastica nu ar avea contraindicații. Sportul este apanajul unei vîrste ceva mai mature. În orice caz după 7—10 ani, cînd s-a realizat o mai bună dezvoltare a sistemului nervos și locomotor și a gîndirii logice și cînd se adîncește perfecționarea sistemelor de adaptare.

S-a discutat mult, într-o anumită perioadă despre limitele de vîrstă după maturitate în practica sportului. Din acest punct de vedere nu ar exista contraindicații: chiar după 70 de ani și mai mult se poate practica un sport, adecvat la condiția fizică și biopatologică — care depind în primul rînd de integritatea aparatului circulator, a sistemului nervos și locomotor. Recentele recorduri realizate de unii campioni care au depășit vîrsta de 40 de ani, sînt edificatoare din acest punct de vedere. Sînt cîteva exemple oferite chiar de Olimpiadele de la Roma și Tokio; Zatopek, celebrul atlet cehoslovac este unul dintre aceștia. Bineînțeles că gimnastica și sportul trebuie adaptate vîrstei. Nu este posibil ca un adolescent și un vîrstnic să practice același stil de cultură fizică — și discipline sportive identice, cu o solicitare apropiată de durată și intensitate. Ce obține tineretul făcînd sport? *În primul rînd o dezvoltare fizică armonioasă, uneori ignorată în adaptarea socială și în muncă; cultura fizică și sportul contribuie la dezvoltarea fizică și la realizarea frumuseții fizice, care, adeseori este lăsată pe seama fardului și a gătelii. Exemplul grecilor antici este cunoscut și nu este necesar să revenim asupra rolului culturii fizice în dezvoltarea armonioasă și realizarea frumuseții speciei umane, a indivizilor, în care nu este vorba numai de expresia feței, dar și aceea de echilibru și de sănătate care sînt un arbitru al frumuseții.*

În al doilea rînd o perfecționare a sistemului nervos — mă refer la educarea mișcării și a caracterului — printr-o mai bună stăpînire a instinctelor. Se știe că sportul și cultura fizică contribuie la realizarea a ceea ce se numește „self-control" — o deplină stăpînire și cunoaștere a posibilităților proprii, calitate deosebit de prețioasă în viața socială.

— În ce mod contribuie sportul la dezvoltarea personalității umane?

— Așa după cum știm, dualitatea între corp și spirit este dogmatică, omul fizic și spiritual fiind o unitate. Orice acțiune desfășurată în cele două componente se influențează reciproc, de unde necesitatea unei relații „armonice" în activitatea spirituală și cea fizică. *Practicarea dezinteresată a sportului marchează întotdeauna personalitatea prin reliefarea trăsăturilor fizice și morale caracteristice.* Să ne reamintim de strălucitul exemplu al regretatului dr. Petru Groza, un fervent practicant al culturii fizice pînă în ultima perioadă a vieții sale, a cărui ținută, caracter și vitalitate au fost fără îndoială influențate de această educație.

— În viața omului contemporan munca fizică cedează treptat locul muncii intelectuale. Deși pare paradoxal, în acest secol al vitezei caracteristică este viața sedentară. Organismul are însă nevoie de un anumit echilibru. După părerea dv. cum contribuie sportul la realizarea acestui echilibru?

— Cultura fizică și sportul sînt vital necesare în societatea contemporană în care sedentarismul se intensifică prin industrializare. Muncind într-un spațiu închis, sistemul nervos este intens și unilateral solicitat. Unitatea nervo-musculară caracteristică speciei noastre este ruptă. Omul primitiv care mergea la vînat sau muncea pămîntul cu instrumente rudimentare, depășea cu mult dinamica neuromusculară a unui sportiv. Activitatea intelectuală, necompensată de mișcare, determină cu timpul tulburări variate și apariția nevrozelor. Această unilateralitate este una din cauzele creșterii nevrozelor în lumea contemporană De unde necesitatea dezvoltării, în societatea modernă, a diverselor forme de cultură fizică și sport accesibile unui număr din ce în ce mai mare de oameni. Trebuie să vă mărturisesc *am folosit și folosesc cu rezultate excelente terapia prin cultură fizică și sport în unele boli endocrine, nevrotice și vegetative.*

(Continuarea interviului într-un număr viitor)

RALIUL AUTOMOBILISTIC

51 de echipaje au luat startul duminică dimineață în „Raliul București", prima competiție automobilistică internă organizată în țara noastră. Întrecerea s-a bucurat de un frumos succes, de-a lungul traseului străbătut (București — Ploiești — Tîrgoviște — Găești — Pitești — Slatina — Rîmnicu Vîlcea — Pitești — București), concurenții fiind întîmpinați de mii de iubitori ai sportului cu motor.

IN CÎTEVA RÎNDURI

● A luat sfîrșit turul campionatului republican de rugbi. Pe primul loc în clasament a terminat echipa Grivița Roșie.

● În concursul internațional de caiac desfășurat la Enns sportivii din România au repurtat 7 victorii.

● În finalele competiției „Regata Praga", Hilde Lauer-Tătaru și Serghei Valentina (România) au ocupat primul loc în proba de caiac (500 m).

● În orașul american Toledo au luat sfîrșit campionatele mondiale de lupte libere. Iată lista noilor campioni în ordinea categoriilor: Chang (Coreea de sud); Aliev (U.R.S.S.); Kaneko (Japonia); Mohamed (Iran); Mahmut (Turcia); Gargiev (Bulgaria); Medvedev (U.R.S.S.) și Ivanitski (U.R.S.S.).

● La complexul sportiv „Pantelimon", din Capitală, se va desfășura duminică 26 iunie, cu începere de la ora 10 concursul internațional de moto cros „Cupa prieteniei" la care vor lua parte sportivi din Austria, Suedia, R.F.G., Iugoslavia și România.

● La Budapesta s-a desfășurat un concurs internațional de atletism la care au participat sportivi din R. D. Germană, Grecia, Austria, România, Cehoslovacia, Ungaria. În proba de 10 000 m, cîștigată de maghiarul Mecser cu 29'15"8/10, reprezentantul României, Nicolae Mustață s-a clasat pe locul doi cu rezultatul de 29'19"8/10. Iată alte rezultate: masculin: 400 m plat Zerbest (R.D. Germană) 46"7/10; greutate: Nagy (Ungaria) 17,80 m; ciocan: Zsivotzki (Ungaria) 67,88 m; suliță: Kulcsar (Ungaria) 79,92 m; prăjină: Papanicolau (Grecia) 4,80 m. Feminin: greutate: Lange (R.D.G.) 15,95 m; lungime: Kispal 6,02 m.

FOTBAL

REVANȘA NE-A SURÎS

ROMÂNIA 1-0 URUGUAY

O nouă și prestigioasă victorie a fotbalului românesc. Reprezentativa țării noastre a învins, duminică, pe Stadionul „23 August" din Capitală cu 1—0 echipa Uruguayului, una dintre cele mai puternice echipe de fotbal de pe glob. 60 000 de spectatori au aplaudat, deseori, la scenă deschisă, acțiunile jucătorilor noștri care au dat o replică deosebit de dîrză experimentatei formații sudamericane. Luptînd cu ardoare pentru victorie, aruncînd în întrecere toate cunoștințele tehnico-tactice de care dispun, reîmprospătîndu-și mereu energia, sportivii care au îmbrăcat tricoul cu tricolorul țării, împotriva carențelor pe care le-a relevat acest joc, au meritul să păstreze o tradiție meritorie: în ultimii 3 ani, reprezentativa noastră n-a cunoscut înfrîngerea pe teren propriu. Aici la București au gustat din cupa amară a înfrîngerii echipe de reputație internațională: Cehoslovacia, Ungaria, Portugalia și Spania, unele dintre acestea rîvnind și fiind aproape de cucerirea titlului mondial suprem.

Indiscutabil, victoria noastră asupra uruguayenilor, reprezentanți ai fotbalului sudamerican, este de prestigiu, ne bucură. Agențiile de presă și ziarele de pe toate meridianele au înscris-o deja la loc de frunte în palmaresul reprezentativei țării noastre, în istoria fotbalului românesc. Nu stă la îndemîna oricui să învingă o formație de talia aceleia pe care am văzut-o evoluînd duminică pentru prima oară în țara noastră: Uruguay a fost de două ori campioană mondială și olimpică, de mai multe ori participantă la turneul final al celei mai mari competiții, Cupa „Jules Rimet", ca și acum, iar echipe ca Penarol și Nacional care dau reprezentativei numărul cel mai mare de jucători, sînt dintre cele mai valoroase din lume. Deci se poate vorbi de o școală de fotbal. Oaspeții au demonstrat că sînt „absolvenții" acestei școli învățînd tehnica, măiestria fotbalistică de la A la Z. Joacă parcă de dragul de a juca. Construirea unei acțiuni seamănă cu năzuința unor giuvaergii de a făuri o bijuterie. În ansamblu însă, echipa nu și-a dovedit marea ei clasă. Un minus l-a constituit poate și stadiul incipient de omogenizare a echipei: cele 8 schimbări de jucători nu pot explica altceva. Însă valoarea lor aproape egală a fost evidentă. Deasupra s-au situat „lunganul" Alvarez, un zid de netrecut al apărării, maestru în șpagaturi care baricada trecerea mingii, precum și Rocha, incisiv, bun șuteur, cu un control și o stăpînire desăvîrșită a balonului, Urrusmendi, laborios, neobosit și portarul Taibo.

Toate aceste calități au fost contracarate de echipa noastră care și-a depășit în multe rînduri adversarul prin acțiuni în viteză, derutante, prin faze spectaculoase care, cu mai multă atenție, puteau fi încheiate cu goluri. Aici, credem că e locul să insistăm și asupra unor greșeli și neajunsuri evidențiate de această confruntare dîrză. Cu unele improvizații și preferințe de ultimă oră, echipa noastră n-a făcut jocul la care ne așteptam; în orice caz sub nivelul celor cu echipele Ungariei și R.F. Germane. Din punct de vedere tehnico-tactic, s-a văzut că promovăm, în continuare, un joc fără orientare clară, adesea încîlcit. Începînd jocul cu acțiuni derutante, în viteză, spre sfîrșit ele au fost tot mai rare și mai puțin periculoase. Au exasperat pur și simplu spectatorii acele opriri și încetiniri ale ritmului de joc, provocate, în special, de mijlocași; ratările absurde, de neconceput pentru înaintașii unei naționale. Și de data aceasta apărarea a fost compartimentul cel mai bun. Dan dovedindu-se din nou în mare formă. Idem Ionescu. Nunweiller III, Mocanu, nesiguri, ușor de trecut, mijlocașii Dobrin și Ghergheli, mai puțin inspirați și subtili ca de obicei. De la înaintare n-a corespuns în măsura cuvenită decît Pircălab, care a străpuns de multe ori apărarea adversă creînd ocazii excelente de gol. Dar cine să concretizeze? Mingea se plimba prin fața lor și nici Dridea, nici Iancu nu au fost în stare să zvîcnească, în cîteva faze decisive, să șuteze ca lumea și să înscrie. Nici „alergătorul" Sorin Avram nu și-a adus aportul scontat. Schimbările operate (D. Popescu parcă a înviorat ceva ritmul jocului), introducerea cuplului rapidist Dumitriu—Ionescu au fost tardive. În timpul cît au jucat s-a văzut că știu fotbal dar prea și-au închipuit că singuri trebuie să rezolve totul, să facă ei în 10 minute ce n-au făcut alții în 80.

După această partidă am văzut că în reprezentativa noastră există încă posturi vacante. Subliniind necesitatea primenirii formației, adresăm o invitație selecționerilor, federației de fotbal, să învingă temerea de a încerca și promova mai ferm în națională elemente noi, tinere, talentate, de perspectivă: rodarea lor ar fi putut începe de pe acum, în asemenea împrejurări, nu înaintea întîlnirilor oficiale care bat la ușă: în toamnă începe o competiție continentală de mare anvergură: Cupa Europei la fotbal. Sorții, pe lîngă echipele Ciprului și Elveției, ne-au hărăzit-o și pe cea a Italiei, unde joacă, după cum se știe, Fachetti, Corso, Mazzola, Domenghini, Picchi și alte vedete. Avem de apărat deci, în fața unor adversari redutabili, tradiția și bunul renume cîștigat de fotbalul românesc.

VASILE CĂBULEA

Portarul oaspeților salvează cu dificultate dar spectaculos

IERI S-AU DESCHIS ÎN CAPITALĂ

● Deschiderea festivă ● Zece țări la startul competiției ● Declarația președintelui F.I.P. ● Primele rezultate ● Programul întrecerilor

Duminică dimineața, pe terenul de sport din fața arenei de popice „Voința", sute de spectatori au asistat la primul act al celei de-a VI-a ediții a Campionatelor mondiale de popice, pe care le găzduiește, în această săptămînă, Capitala țării noastre. La festivitatea de deschidere, dl. Adolf Osch, președintele Federației Internaționale de Popice a transmis felicitări organizatorilor pentru modul deosebit în care s-au preocupat de reușita competiției, și a declarat că speră ca acest sport (popicele) să figureze pe agenda olimpiadei din 1972. A comunicat, de asemenea, intenția F.I.P. de a organiza o competiție dotată cu „Cupa Dunării".

Am solicitat d-lui Adolf Osch, cîteva cuvinte în legătură cu valoarea concurenților prezenți la actuala ediție a Campionatelor mondiale de popice. Iată răspunsurile primite:

— *„Presupun că vom avea prilejul să asistăm la dispute dîrze. Titlurile supreme vor reveni acelora care se vor dovedi mai bine pregătiți. Românii au un cuvînt greu de spus. Îi cunosc din alte competiții și îi consider capabili de fapte mari. Vor avea însă adversari puternici în reprezentanții Iugoslaviei, Ungariei, R. D. Germane, Cehoslovaciei și ai altor țări".*

Întrecerile au început ieri dimineață, cu participarea primilor 3 băieți și 3 fete din echipele masculine și feminine.

„Mondialele de popice"

Rezultatele din prima zi

În prima zi s-au disputat întrecerile contînd pentru campionatul pe echipe (feminin și masculin). *În competiția masculină* (200 de bile plin și izolat), după primele trei schimburi, conduce R. D. Germană cu 2 673 p. urmată de România cu 2 661 p., Iugoslavia cu 2 593 p. *La feminin* (100 de bile plin și izolat) în fruntea clasamentului se află echipa României cu 1 238 p., urmată de R. D. Germană 1 195 p., Cehoslovacia 1 170 p. Astăzi între orele 8—12 și 13—20 au loc ultimele trei schimburi, atît la masculin, cît și la feminin, urmînd să fie desemnate echipele campioane ale lumii.

VIZITA TOVARĂŞULUI CIU EN-LAI

(Urmare din pag. I)

sau în etapa lucrărilor de construcţie. Tovarăşul Ciu En-lai se interesează de nivelul tehnic al utilajelor cu care este dotat combinatul şi de caracteristicile produselor sale. Se vizitează apoi fabricile de oxigen, amoniac, acid azotic, precum şi fabrica de acetilenă, care va intra în curînd în funcţiune.

La plecare, membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale chineze au semnat în cartea de onoare a combinatului.

Vizita continuă apoi la o altă puternică unitate a industriei noastre socialiste, Uzinele „Electroputere". Un mare număr de muncitori, tehnicieni şi ingineri ai uzinei fac solilor poporului chinez o caldă primire. După urarea de bun venit rostită de ing. Cornel Mihulecea, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini, oaspeţii vizitează noua fabrică de aparataj de înaltă tensiune, dată în funcţiune la începutul acestui an. Inginerul şef, Traian Mihai, a vorbit despre dezvoltarea uzinelor, preocupările actuale ale constructorilor de maşini electrice pentru continua ridicare a nivelului tehnic al produselor.

La fabrica de transformatoare a uzinelor, atenţia este reţinută de ultimul tip de transformator de 40 MWA, aflat în construcţie, din seria celor care vor intra în sistemul energetic al Hidrocentralei de pe Arges. Gazdele relatează că lucrătorii din această fabrică sînt şi făuritorii celor mai mari agregate de acest fel realizate pînă în prezent în ţara noastră — autotransformatorul de 200 MWA. Tovarăşul Ciu En-lai s-a întretinut cu numeroşi muncitori, interesîndu-se de caracteristicile tehnice ale produselor.

După vizitarea fabricii de maşini electrice rotative, următorul popas se face la Fabrica de locomotive Diesel-electrice, una din cele mai noi şi impunătoare realizări ale industriei româneşti. Gazdele informează despre mersul producţiei din această unitate, care la fiecare trei zile produce o locomotivă. La invitaţia gazdelor, tovarăşul Ciu En-lai cercetează îndeaproape una din locomotivele Diesel-electrice. Explicaţiile cu privire la calităţile şi funcţionarea locomotivei au fost date de controlorul tehnic Vasile Popescu.

Trecînd în continuare prin secţia de construcţii metalice a fabricii, oaspeţii urmăresc procesul de producţie al primei locomotive electrice româneşti de 6 580 C.P.

Membrii delegaţiei au semnat în cartea de onoare a întreprinderii.

La încheierea vizitei, în curtea uzinei, a avut loc un miting la care au participat numeroşi muncitori, tehnicieni şi ingineri.

Mitingul a fost deschis de primul secretar al Comitetului orăşenesc de partid Craiova, Ion Zăvăleanu.

Luînd cuvîntul, tovarăşul Ion Stănescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.R., a adresat un cald şi prietenesc salut distinsului sol al poporului frate chinez, tovarăşul Ciu En-lai, şi celorlalţi membri ai delegaţiei de partid şi guvernamentale chineze.

Dînd glas simţămintelor de strînsă prietenie şi stimă reciprocă ce unesc popoarele român şi chinez, partidele şi ţările noastre, oamenii muncii din regiunea Oltenia, asemenea întregului popor român, vă întîmpină pe dv., oaspeţi dragi, cu multă bucurie şi caldă ospitalitate.

Poporul nostru — a spus vorbitorul — a urmărit întotdeauna cu un sentiment de profundă solidaritate internaţionalistă, cu căldură şi simpatie, lupta eroică şi îndelungată dusă de poporul chinez împotriva imperialismului şi a forţelor reacţiunii interne, pentru libertate, independenţă şi o viaţă nouă. Ne bucurăm din toată inima de marile progrese realizate de Republica Populară Chineză sub conducerea încercată a Partidului său Comunist, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarăşul Mao Tze-dun, în construcţia socialistă, în dezvoltarea industriei şi agriculturii, a tehnicii şi creaţiei ştiinţifice, expresie a forţei creatoare şi a uriaşei energii revoluţionare ale poporului frate chinez. Încercăm un sentiment de adîncă satisfacţie, stimaţi oaspeţi, că vizitaţi ţara noastră, că vă întîlniţi cu conducătorii partidului şi statului nostru şi discutaţi împreună problemele de interes comun. Sîntem încredinţaţi că aceste convorbiri, vizita dv. în România, vor aduce o nouă şi importantă contribuţie la dezvoltarea şi întărirea colaborării şi prieteniei româno-chineze, a relaţiilor frăţeşti dintre Republica Socialistă România şi Republica Populară Chineză, dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist Chinez, pe temelia trainică a principiilor internaţionalismului socialist, respectării independenţei şi a egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc.

Arătînd că oaspeţii vizitează aceste meleaguri în preajma împlinirii a 22 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, vorbitorul a spus: În aceşti ani, Oltenia, ca şi celelalte regiuni ale patriei, a cunoscut o puternică înflorire, rezultat firesc al politicii Partidului Comunist Român de dezvoltare armonioasă economică şi culturală a întregii ţări. În timp ce în trecut aici erau doar cîteva întreprinderi industriale, astăzi regiunea Oltenia se mîndreşte cu asemenea uzine moderne ca: „Electroputere", Combinatul chimic de la Işalniţa. Construirea în anii puterii populare a numeroase uzine şi fabrici, centrale electrice, mine şi cariere de cărbuni, schele de extracţie a ţiţeiului, transformarea socialistă a satului, amploarea învăţămîntului şi a muncii de răspîndire a culturii în masă, toate acestea au schimbat radical înfăţişarea regiunii noastre. Dezvoltîndu-se într-un ritm mediu anual de 18 la sută, producţia industrială a Olteniei este astăzi de 26 ori mai mare decît aceea din 1938.

În prezent, întregul popor român îşi consacră toate forţele înfăptuirii programului de dezvoltare multilaterală a patriei elaborat de Congresul al IX-lea al partidului. Pe baza acestui măreţ program, regiunea noastră va cunoaşte un nou şi mare avînt. Vor fi construite noi şi importante obiective economice şi social-culturale, se va dezvolta puternic industria carboniferă, vor continua într-un ritm susţinut lucrările de construcţie a sistemului hidroenergetic şi de navigaţie Porţile de Fier, cel mai important obiectiv energetic al patriei noastre.

Oamenii muncii din regiunea noastră — a spus vorbitorul — sînt ferm hotărîţi să depună în continuare eforturi susţinute pentru înfăptuirea planurilor elaborate de partidul nostru în vederea dezvoltării multilaterale a patriei, ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Poporul nostru este încredinţat că, asigurînd progresul continuu al construcţiei socialiste în România, îşi aduce contribuţia la întărirea sistemului socialist, a forţelor care luptă pentru libertate, pace şi progres social, împotriva politicii agresive a cercurilor imperialiste.

Animaţi de puternicele sentimente de sinceră şi caldă prietenie care leagă popoarele român şi chinez, vă salutăm încă o dată şi, prin dv., salutăm întregul popor chinez.

Rugăm pe tovarăşul Ciu En-lai — a spus primul secretar al Comitetului regional de partid — să transmită comuniştilor şi întregului popor chinez mesajul de prietenie şi solidaritate tovărăşească al comuniştilor şi al tuturor oamenilor muncii din regiunea Oltenia, felicitări pentru realizările dobîndite şi urări de noi victorii în opera de construire a socialismului în Republica Populară Chineză.

În cuvîntul său, Ciao I-min, membru supleant al C.C. al P.C. Chinez, a arătat că membrii delegaţiei sînt foarte bucuroşi de prilejul de a veni la această binecunoscută uzină, de a se întîlni cu fraţii muncitori români şi, în numele Partidului Comunist Chinez şi al clasei muncitoare din China, a transmis celor prezenţi şi prin ei clasei muncitoare din România, cu glorioasele sale tradiţii revoluţionare, un salut cordial.

În China — a spus vorbitorul — există o zicală care spune: „Mai bine să vezi o dată, decît să auzi de o sută de ori". În zilele acestea am văzut cu proprii noştri ochi realizările strălucite obţinute de harnicul şi talentatul popor român, sub conducerea Partidului Comunist Român, în construcţia socialistă. În trecut, burghezia afirma că România este o ţară eminamente agricolă. Poporul român a spulberat cu mîinile sale această defăimare. Astăzi aveţi nu numai o agricultură cooperatistă, dar şi o industrie modernă, industria a devenit ramură conducătoare în economia naţională. În perioada anilor 1951—1965, producţia industrială s-a dezvoltat în mod susţinut, cu o creştere anuală de 13,3 la sută. Cu sprijinul puternic al industriei, producţia dv. agricolă a depăşit cu mult nivelul antebelic. Toate acestea sînt rezultatul aplicării consecvente a politicii de a construi în mod independent şi de sine stătător şi reprezintă o cristalizare a muncii creatoare a poporului român. Pentru aceasta vă exprimăm felicitările noastre călduroase.

În continuare, vorbitorul a arătat că poporul chinez, sub conducerea Partidului Comunist Chinez şi a tovarăşului Mao Tze-dun, aplică cu consecvenţă politica de bizuire pe forţele proprii în opera de construire a socialismului. Clasa muncitoare şi oamenii muncii din China au încredere în propriile lor forţe, au curaj pentru a obţine victorii şi a crea. Ei au rostit asemerea cuvinte impunătoare: ceea ce au alţii trebuie să avem şi noi; trebuie să avem şi ceea ce nu au alţii. Sîntem convinşi că prin eforturi susţinute, după 20—30 de ani vom putea în mod sigur transforma ţara noastră într-un puternic stat socialist, cu o agricultură modernă, o industrie modernă, o apărare naţională modernă, cu o ştiinţă şi tehnică moderne.

Marxist-leniniştii, a spus mai departe Ciao I-min, au considerat tot timpul că în lume nu există un aşa-zis mîntuitor, că masele populare se bizuie numai pe ele însele în lupta pentru salvarea lor, că pe ele însele trebuie să se bizuie atunci cînd fac revoluţie, şi tot pe ele însele trebuie să se bizuie în munca lor de construcţie. Ţările socialiste, mari sau mici, dezvoltate sau nedezvoltate din punct de vedere economic, pentru a construi socialismul trebuie să se bizuie în principal pe propriile lor forţe şi nu pe ajutorul din afară. După cum a arătat Declaraţia din anul 1957, există legi comune cu privire la revoluţia socialistă şi construcţia socialistă. Abaterea de la aceste legi este greşită. Pe de altă parte, este greşit să nu îmbini aceste legi cu practica revoluţiei şi construcţiei din propria ţară. Orientarea de a construi în mod independent şi de sine stătător şi bizuindu-te pe forţele proprii înseamnă că în conformitate cu legile comune cu privire la revoluţia socialistă şi construcţia socialistă, pornind de la situaţia concretă a ţării, călăuzindu-te după ideile marxism-leninismului, să ridici neîncetat nivelul conştiinţei socialiste a poporului şi, bizuindu-te pe munca harnică şi pe înţelepciunea poporului, să foloseşti pe deplin şi în mod planificat resursele ţării, să valorifici toate rezervele potenţiale ale ţării. Numai astfel se poate construi în mod eficient socialismul, se poate construi o agricultură şi o industrie care să corespundă situaţiei şi nevoilor ţării, se poate dezvolta într-un ritm rapid economia ţării. Desigur, pentru orice ţară este imposibil să dispună de toate resursele necesare ale solului şi subsolului şi nu trebuie să adopte politica porţii închise. De aceea, bizuirea pe forţele proprii nu numai că nu exclude, ci impune schimbul de mărfuri necesare şi colaborarea cu ţările prietene, pe baza egalităţii şi avantajului reciproc.

Sprijinirea luptei revoluţionare a popoarelor din diferite ţări este o datorie internaţionalistă indispensabilă a ţărilor socialiste. Lenin a spus: „Noi am ştiut tot timpul şi nu vom uita că cauza noastră este o cauză internaţională, că pînă cînd revoluţia nu va avea loc în toate ţările, inclusiv în cele mai bogate şi mai civilizate, pînă atunci victoria noastră este numai o victorie pe jumătate, sau poate chiar mai puţin". Ţările socialiste sînt rezultatul luptei proletariatului şi a oamenilor muncii din ţările respective. Ele sînt, de asemenea, produsul luptei proletariatului şi a oamenilor muncii din întreaga lume. Ţările în care revoluţia proletară a fost încununată de victorie, constituie baza de sprijin a revoluţiei mondiale. Perseverînd în orientarea de bizuire pe forţele proprii şi făcînd să apară un avînt în economia naţională, noi urmărim nu numai ridicarea bunăstării poporului nostru, ci şi sprijinirea luptei de eliberare a naţiunilor şi popoarelor asuprite. Orientarea noastră de a construi cu propriile noastre forţe nu reprezintă în nici un caz egoismul naţional, ci este o orientare care îmbină patriotismul cu internaţionalismul.

Perseverînd în orientarea de a construi în mod independent şi de sine stătător, în lupta împotriva controlului şi a amestecului din afară, poporul român a accelerat dezvoltarea economiei României, a asigurat independenţa ei şi a oferit o experienţă preţioasă pentru opera de construcţie a celorlalte ţări socialiste.

Deşi China şi România se află la o depărtare de mii de kilometri una de alta, a spus în continuare vorbitorul, în decursul îndelungatelor lupte revoluţionare, între popoarele celor două ţări s-a închegat de mult o prietenie profundă. Vom ţine întotdeauna minte că în anii grei ai luptei din ilegalitate, Partidul Comunist Român a chemat clasa muncitoare şi oamenii muncii din România să se solidarizeze cu lupta revoluţionară a poporului chinez. Am vrea să spunem şi noi că în perioada războaielor revoluţionare grele, poporul chinez a urmărit, de asemenea, cu mult interes lupta revoluţională a poporului român. În ultimii ani s-au înmulţit vizitele reciproce între conducătorii de partid şi de stat ai ţărilor noastre şi între cele două popoare ale noastre. S-a adîncit şi pe mai departe cunoaşterea noastră reciprocă, s-au întărit considerabil relaţiile noastre de prietenie şi colaborare. Statele noastre respectă normele relaţiilor dintre ţările frăţeşti şi partidele frăţeşti, se respectă, nu îşi impun voinţa una alteia, se ajută şi se sprijină reciproc, fără să se pîndească una de alta. De o asemenea dezvoltare a relaţiilor noastre de unitate şi prietenie se bucură foarte mult poporul chinez şi sînt convins că se bucură foarte mult şi poporul român.

Exprimînd dorinţa ca prin eforturile comune ale popoarelor chinez şi român să se întărească şi să se dezvolte necontenit relaţiile noastre de unitate şi prietenie, de întrajutorare şi colaborare, pe baza marxism-leninismului şi a internaţionalismului proletar, Ciao I-min a încheiat cu urări pentru clasa muncitoare din România, cu glorioase tradiţii revoluţionare, pentru prietenia frăţească dintre poporul chinez şi poporul român, pentru marxism-leninism.

Au luat apoi cuvîntul Ion Darie, şef al secţiei metalice de la Fabrica de locomotive Diesel-electrice, şi Floarea Florică, bobinatoare la Fabrica de transformatoare, care au vorbit despre dezvoltarea uzinei, activitatea de fiecare zi a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor şi au transmis un salut călduros clasei muncitoare şi poporului chinez.

Cuvîntările au fost subliniate în repetate rînduri de aplauze prelungite şi urale.

Mitingul a constituit o însufleţită manifestare a prieteniei româno-chineze.

★

Comitetul regional de partid Oltenia şi Sfatul popular al regiunii au oferit luni un dejun în onoarea tovarăşului Ciu En-lai şi a membrilor delegaţiei chineze.

Au luat parte tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Emil Bodnaraş, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, persoane oficiale române şi chineze.

În timpul dejunului, care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, primul secretar al Comitetului regional de partid şi premierul chinez au rostit toasturi.

Ion Stănescu, prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.R., a toastat pentru strînsa prietenie dintre popoarele român şi chinez, pentru înflorirea continuă a Republicii Populare Chineze, în sănătatea tovarăşului Ciu En-lai şi a tuturor celor prezenţi.

Premierul Ciu En-lai a toastat pentru prietenia frăţească dintre poporul chinez şi poporul român, pentru noile realizări ale regiunii Oltenia, în construcţia socialismului, în sănătatea tovarăşilor Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraş şi a tuturor tovarăşilor prezenţi.

★

Seara tovarăşii Ciu En-lai, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraş, persoanele oficiale chineze şi române, împreună cu reprezentanţii organelor locale de partid şi de stat, au asistat la un spectacol folcloric organizat la Teatrul de vară 23 August în onoarea delegaţiei chineze.

Spectacolul, susţinut de Ansamblul de Stat de cîntece şi dansuri „Nicolae Bălcescu" din Craiova, cu concursul orchestrei filarmonice de stat „Oltenia", s-a bucurat de un frumos succes.

La sfîrşitul spectacolului, artiştilor le-au fost oferite flori din partea delegaţiei chineze şi din partea Comitetului regional de partid şi a Sfatului popular regional.

Hidrocentrala Bacău 1 cuplată la sistemul energetic naţional

Primul agregat al hidrocentralei Bacău 1, penultima din cele 12 construite pe rîul Bistriţa în aval de Stejaru, a fost cuplat la sistemul energetic naţional.

Noua unitate este prevăzută cu două grupuri electrogene produse de Uzinele constructoare de maşini din Reşiţa, avînd fiecare o putere de 11,5 MW. Transformatorii, instalaţiile electrice şi de automatizare sînt, de asemenea, realizate de industria noastră electrotehnică.

Hidrocentrala Bacău 1 a ridicat puterea instalată în centralele electrice de pe Bistriţa la 424 000 de kilowaţi, ceea ce echivalează cu 85 la sută din puterea instalată în întreaga ţară în anul 1938.

Primii oaspeţi în taberele de vară

Taberele de vară de pe valea Timişului, Bran, Sîmbăta de Sus, Zizin, Alteni, Sadu şi Cisnădioara din regiunea Braşov şi-au primit luni primii oaspeţi. În aceste locuri pitoreşti, situate la poalele munţilor, îşi vor petrece vacanţa de vară peste 16 000 de copii. Vilele în care vor fi găzduiţi au fost renovate şi dotate cu mobilier nou, iar cluburile — înzestrate cu aparate de radio, televizoare şi diferite jocuri distractive.

În vacanţa de vară vor fi organizate excursii pentru vizitarea locurilor pitoreşti din împrejurimi şi a diferite oraşe ale ţării la care vor participa peste 30 000 de elevi din regiune; alţi 30 000 vor lua parte la drumeţii locale.

(Agerpres)

● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri ZILNIC interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri

INFORMAŢII

ACTUALITATEA

Odată cu încheierea cursurilor, au trecut pe prim plan şi preocupările de vacanţă.
Foto: AGERPRES

În Editura Politică a apărut volumul Congresul cooperativelor agricole de producţie. El cuprinde: Expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al C.C. al P.C.R.; Cuvîntarea tovarăşului Ion Gheorghe Maurer — preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România; Raportul cu privire la sarcinile uniunilor cooperativelor agricole pentru creşterea producţiei vegetale şi animale, pentru dezvoltarea şi întărirea continuă a cooperativelor agricole, prezentat de tovarăşul Vasile Vîlcu; Raportul cu privire la proiectul de Statut al cooperativei agricole de producţie, prezentat de tovarăşul Dumitru Tudose; Raportul cu privire la proiectul de Statut al Casei de pensii şi la sistemul de pensionare a cooperatorilor, prezentat de tovarăşul Eugen Alexe; luările de cuvînt ale delegaţilor şi invitaţilor, saluturile delegaţiilor de peste hotare, precum şi documentele adoptate de Congres.

Volumul are 560 pagini şi costă 13,50 lei.

Preşedintele Consiliului Municipal al oraşului Londra, H. Ferguson, care ne-a vizitat ţara împreună cu soţia şi C. H. Francisc, seful protocolului Consiliului Municipal, la invitaţia Comitetului executiv al Sfatului popular al oraşului Bucureşti, a părăsit luni dimineaţa Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

Recent a avut loc la Staţiunea experimentală Brăila un schimb de experienţă pe ţară a cărui tematică s-a referit la recoltarea cerealelor păioase. Au luat parte ingineri şefi şi ingineri mecanici din staţiunile experimentale din ţară. În cadrul acestui schimb de experienţă, la secţia centrală a staţiunii experimentale din Brăila au fost efectuate probe practice privind mai buna exploatare a sistemelor de maşini agricole ce vor fi folosite la recoltatul cerealelor păioase în campania agricolă de recoltare 1966. (V. Moineagu).

Lucrările unor Comisii permanente ale Marii Adunări Naţionale

În ziua de 20 iunie a.c., au avut loc şedinţe de lucru ale Comisiilor permanente economico-financiară, pentru sănătate, prevederi şi asigurări sociale şi juridică ale Marii Adunări Naţionale. Au fost examinate unele proiecte de decrete normative pentru care Consiliul de Stat a solicitat avizul comisiilor.

Ministrul industriei chimice, Constantin Scarlat, în faţa Comisiei economico-financiară, întrunită sub preşedinţia tov. prof. univ. Manea Mănescu, preşedintele Comisiei, a prezentat o expunere cu privire la proiectul de decret privind unele modificări în organizarea şi funcţionarea Ministerului Industriei Chimice.

De asemenea, Mihai Constantinescu, adjunct al ministrului industriei uşoare, a expus principalele prevederi ale proiectului de decret referitor la unele modificări în organizarea şi funcţionarea Ministerului Industriei Uşoare.

Comisia pentru sănătate, prevederi şi asigurări sociale, întrunită în şedinţă comună de lucru cu Comisia Juridică, sub preşedinţia tov. acad. Ştefan Milcu, preşedintele Comisiei pentru sănătate, prevederi şi asigurări sociale, a ascultat expunerea prezentată de către tov. Vasile Vaida, vicepreşedinte al Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, cu privire la proiectul de decret privind dreptul la pensie al membrilor cooperativelor agricole de producţie.

Lucrările comisiilor continuă.

(Agerpres)

Cu scopul generalizării celor mai bune metode de informare şi documentare tehnică folosite de organele de documentarea din institute de proiectări, cercetări departamentale, de învăţămînt superior şi întreprinderi industriale, Institutul Central de Documentare Tehnică organizează în zilele de 23—25 iunie a. c. la Braşov un schimb de experienţă în colaborare cu oficiile şi centrele de documentare ale ministerelor, şi cu Institutul politehnic din localitate.

Pădurea Adîncata din apropierea Sucevei a cunoscut duminică pînă seara tîrziu veselia şi animaţia tinerească. Mii de băieţi şi fete din întreprinderile şi instituţiile oraşului ori din satele vecine şi-au petrecut împreună ziua lor de odihnă. Impresionanta serbare cîmpenească a oferit numeroase clipe plăcute, recreative. Jocurile distractive, programele artistice, întrecerile sportive, orele de dans au constituit principalele surprize şi puncte de atracţie. (I. Beldeanu).

S-a înapoiat în Capitală guvernatorul Băncii Naţionale a Republicii Socialiste România, Vasile Malinschi, care a participat la lucrările Adunării generale ordinare a Băncii reglementelor internaţionale (B.R.I.), ţinute la Basel — Elveţia.

(Agerpres)

La Casa de cultură a studenţilor „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Cluj s-a organizat recent o expoziţie de fotografii artistice. Sînt prezentate peste 60 de lucrări realizate de studenţii care activează în cadrul cercului foto al casei de cultură. Ele înfăţişează aspecte din viaţa universitară, peisaje industriale, frumuseţi ale naturii pe care studenţii le-au înregistrat pe peliculă cu prilejul practicii în producţie şi al excursiilor. *(I. Rus).*

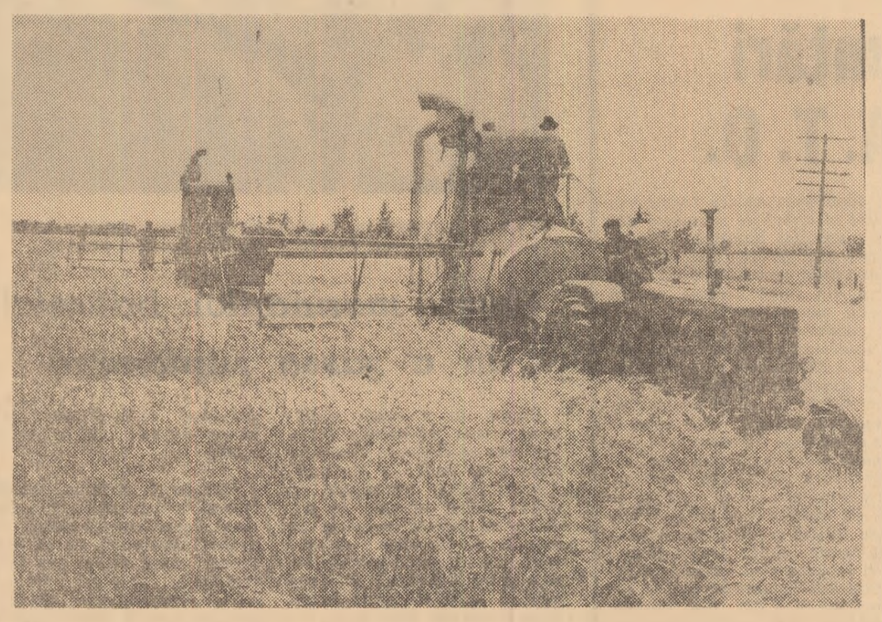

La C.A.P. Buzescu, raionul Alexandria, a început recoltarea orzului
Foto: AGERPRES

Pelicanul alb '66

DE SÎMBĂTĂ PÎNĂ LUNI

Filmul „Faust XX", prezentat sîmbătă seara în premieră, vădeşte un Gopo plin de vervă care ştie cum şi cît să glumească cu lucrurile grave, maturizat ca scenarist, stăpîn pe meşteşugul regizoral şi dirijarea actorilor. Este o comedie de factură modernă, contemporană nu numai ca formulă dar şi prin trimiterile ei etice. Am văzut în filmul lui Gopo un inedit Faust modern într-o dublă şi excelentă interpretare actoricească: Emil Boţa şi Iurie Darie.

Mai înainte de sîmbătă a fost însă vineri, adică „Vremea zăpezilor". Filmul este monografia din toamnă pînă în iarnă a unei cooperative agricole de producţie. Scenariul lui Fănuş Neagu şi Nicolae Velea dezbate cu îndrăzneală aspecte ale formării conştiinţei socialiste, a simţului colectiv şi cetăţenesc în satul contemporan. O atentă notaţie a vieţii, un dialog firesc, calităţi literare — iată, pe scurt, virtuţile acestui scenariu. Imaginea lui Nicu Stan cultivă o poezie ţărănească aspră, un peisaj în care transpare, adeseori, folclorul literar al lui Fănuş Neagu. Doi actori se detaşează net: Ştefan Mihăilescu-Brăila şi Ilarion Ciobanu. Deşi foarte bun, Toma Caragiu nu se simte bine în „pielea" unui personaj ce arată incertitudini scenaristice. Efortul şi aportul regiei este mare. Totuşi, în partea a doua a filmului Gh. Naghi a cam scăpat din frîu ritmul iniţial.

Filmul anchetă „Copiii, iar copiii" de Florica Holban prezentat duminică este departe de „Cazul D" o altă realizare de acelaşi gen. Investigaţiile sînt regizate, discuţiile convenţionale, totul este făcut cu ostentaţie.

Documentarul poetic „Stuful" debutează cu o imagine de factură antologică (descle remarci asupra calităţii imaginii ne fac să afirmăm, categoric, că ne aflăm la un adevărat festival al operatorilor). Secvenţe în care orizontul creşte populîndu-se cu oameni ce lunecă pe patine sau lotci cu pînze, o lumină ciudată, pescari bărboşi, toate acestea par coborîte din legende nordice. Muzica solemnă a lui Carl Orff ce însoţeşte filmul în loc de comentariu pare a se naşte din înseşi imaginile acestea de vrajă a tonurilor alb şi negru. Cînd aparatul pătrunde în procesul modern de recoltare a stufului şi în peisajul industrial al fabricii de celuloză, muzica lui Orff este mai puţin potrivită chiar dacă în partea finală îşi schimbă accentele.

Aseară, după experimentul liric semnat de Erwin Szekler „Simfonie în alb", documentarele „Ceramica din Oboga" (D. Dădîrlat), „Gara" (Gabriel Barta) şi reportajul lui Mirel Ilieşu „Începutul", Francisc Munteanu a prezentat „Tunelul" coproducţie a studiourilor române şi sovietice. Dornic să se revanşeze după primirea rece de la ediţia a doua a festivalului, unde „Dincolo de barieră" a stîrnit critici violente, Francisc Munteanu şi-a revizuit „uneltele" pentru a ne aduce în faţă un film de construcţie solidă.

ATANASIE TOMA

ELOGIU ÎNALTEI COMPETENŢE

(Urmare din pag. I)

nu pentru că absolvenţii au venit acolo cu prietenele, cu logodnicele, cu soţiile. Animatoarele dansului au fost înseşi colegele lor, fetele care reprezentau aproape jumătate din această primă promoţie de specialişti în domeniul automatizării, al electronicii industriale, al fizicii nucleare...

Am intenţionat ca, povestind acestea, să insuflu din capul locului rîndurilor de faţă aer de sărbătoare. Le doresc să transmită un sincer omagiu, un toast în cinstea unei superbe realităţi a României contemporane, care ne permite să înregistrăm prezenţa femeii nu numai în cele mai obişnuite şi mai variate domenii de activitate, ci şi în sectoare de creaţie umană presupunînd mai mult decît ceea ce numim în mod curent un act de emancipare feminină, devenit o coordonată a vieţii moderne luată în ansamblu. Desigur, nu numai la noi, nu numai în socialism, femeia a izbutit sau este pe cale să izbutească ieşirea din acele zone care îi limitau creaţia la cîteva profesii, numărate pe degete şi solicitînd în primul rînd oprirea la degetul cu verighetă, ca un simbol al ocupaţiilor, odinioară, strict casnice. Dar, incontestabil, numai în socialism, într-o civilizaţie dinamică aşa cum apare pretutindeni societatea românească de azi, femeia, investită de forţa legii supreme cu o deplină egalitate în drepturi, trăieşte acea efervescenţă şi emulaţie care o ridică — materializînd un fenomen de masă — pe cele mai înalte trepte ale specializării, ale competenţei. Simpla expresie emancipare n-ar putea defini multilateralitatea unei atît de profunde realităţi care, la noi, a transformat femeia — aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congresul al IX-lea al P.C.R. — într-un „factor de seamă în viaţa economică, politică şi culturală a societăţii noastre". Fenomenul ne invită la izvoarele acestei emancipări pe care, firesc, le vom găsi în acordarea, fără discriminări şi îngrădiri, a tuturor drepturilor, în garantarea de către stat a acestora, oferind femeii toate posibilităţile de înfrumuseţare a propriului destin, dar şi în marea forţă de atracţie pe care construcţia socialismului o manifestă asupra întregului nostru popor, din care femeile reprezintă mai bine de jumătate. Este semnificativ faptul că aproape 90 la sută din numărul femeilor de la noi lucrează în diferite domenii ale vieţii economice, culturale şi sociale, dar şi mai semnificativ calculul statistic care ne informează că peste 75 la sută din totalul muncitoarelor sînt calificate, femeile reprezentînd o treime din numărul cadrelor cu pregătire superioară.

Am început, amintind despre profesii recent intrate în nomenclatorul înaltelor specializări, cum ar fi cea de inginer în automatică sau fizică nucleară, şi care însumează un important procent de femei. Să adăugăm că astăzi, la noi, — şi spre deosebire de alte destule ţări unde această profesie este rezervată dacă nu în exclusivitate, oricum într-o uriaşă proporţie, bărbaţilor — peste 30 la sută din cadrele didactice universitare sînt femei; că ne mîndrim cu femei academicieni şi, numai anul acesta, printre premiantele Academiei Republicii Socialiste România, întîlnim 17 femei creatoare ale unor valoroase lucrări ştiinţifice, de literatură şi artă.

Tabloul, chiar atît de incomplet cum este cel încercat aici, cred că poate sugera nu doar o situaţie fără precedent în istoria noastră, nu doar o confruntare, net în favoarea societăţii noastre, cu realitatea din numeroase alte ţări ale lumii, ci imaginea însufleţitoare, vibrantă şi patetică a rolului de seamă pe care femeia îl ocupă, la noi, în domenii de activitate legate nemijlocit de avîntul impetuos al construcţiei socialiste, deţinînd cu competenţă posturi încintate, acoperind arii vaste ale cunoaşterii, ale creaţiei spiritului uman.

Sincer omagiu şi sincer elogiu înaltei competenţe, pasiunii, dăruirii cu care răspund femeile noastre asigurării climatului ce le oferă atari posibilităţi de afirmare.

● Ştiri însemnări com entarii ● Ştiri însemn ări ZILNIC com ent arii ● Ştiri însemnări com entarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

săptămîna pe glob

Turneul african al Comitetului celor 24

Etapa africană a lucrărilor Comitetului special al O.N.U. pentru examinarea aplicării Declaraţiei cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale (Comitetul celor 24) se apropie de sfîrşit. După Dar-Es Salaam, Mogadiscio, Addis Abeba şi Cairo cei 24 (de fapt 22, întrucît delegaţiile britanică şi uruguayană nu au participat) s-au deplasat, pentru ţinerea ultimelor şedinţe, la Alger.

În cursul lucrărilor au fost examinate stadiul actual al aplicării Declaraţiei cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale, situaţia din coloniile africane şi teritoriile aflate sub tutela altor state, măsurile concrete privind sprijinul acordat mişcărilor de eliberare naţională a popoarelor care se mai află încă sub dominaţia colonialistă, pentru libertate şi independenţă naţională.

Comitetul celor 24 a examinat situaţia din Republica Sud-Africană, Bechuanaland, Basutoland, Zwaziland, Rhodesia, Africa de sud-vest, teritoriile situate în sudul peninsulei Arabice şi zona Golfului Persic, Angola, Guineea Portugheză, Insulele Capului Verde, Vietnamul de sud şi alte teritorii.

În luările lor de cuvînt, reprezentanţii mişcărilor de eliberare naţională au denunţat politica puterilor coloniale în teritoriile din Africa, politica de apartheid promovată de Verwoerd şi Ian Smith, atrocităţile comise de trupele colonialiste portugheze împotriva populaţiei paşnice şi a mişcărilor le eliberare naţională dintr-o serie de teritorii din Africa. Reprezentanţii populaţiei din Rhodesia au cerut guvernului englez să ducă tratative cu liderii partidelor politice ale populaţiei africane din Rhodesia în scopul creării unui guvern care să corespundă năzuinţelor poporului Zimbabwe; ei s-au pronunţat împotriva convorbirilor dintre Londra şi Salisbury şi au cerut ca împotriva autorităţilor rasiste să fie adoptate toate măsurile, inclusiv folosirea forţei, pentru înlăturarea actualului regim.

În urma dezbaterilor Comitetul celor 24 a adoptat rezoluţii corespunzătoare. În rezoluţia cu privire la Aden se reafirmă dreptul inalienabil al poporului adenit, ca şi al locuitorilor celorlalte teritorii sud-arabe, la libertate şi independenţă. Rezoluţia condamnă încercările cercurilor coloniale britanice de a institui în această regiune un regim care nu corespunde aspiraţiilor populaţiei.

„Trecînd în revistă problemele puse de dominaţia colonială — a spus unul dintre vorbitori — *nu putem să nu amintim războiul din Vietnam care prin agravarea şi prin caracterul său, pune direct în pericol pacea lumii. Este o realitate faptul că poporul vietnamez va continua să lupte pînă la înfrîngerea totală a agresiunii".* O altă realitate de care trebuie să se ţină seama, a continuat vorbitorul, este că rezistenţa populaţiei din Vietnamul de sud este organizată şi condusă de Frontul Naţional de Eliberare, singurul în măsură să angajeze viitorul ţării, unicul interlocutor competent şi autorizat al populaţiei sud-vietnameze.

Propunerile pe care Comitetul celor 24 le va face în baza constatărilor şi concluziilor trase după încheierea sesiunii africane vor fi incluse într-un raport pe care acest organism îl va prezenta viitoarei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Confruntări în N. A. T. O.

Noi evenimente petrecute în săptămîna care a trecut vin să confirme caracterul ireversibil al crizei de structură din N.A.T.O. Din sursă franceză s-a anunţat hotărîrea Franţei de a-şi retrage o parte din forţele sale aeriene staţionate în R.F.G. E semnificativ faptul că escadrila aeriană retrasă (care făcea parte din aşa numita „a 4-a forţă aeriană tactică aliată" aflată sub comanda unui general american) avea, cum precizează „LE MONDE" „misiunea de a fi gata ca în eventualitatea unui conflict să intervină în afara teritoriului naţional şi în afara sectorului N.A.T.O." Franţa — subliniază ziarul citat — nu doreşte să se expună pericolului de a fi implicată automat în caz de conflict fără a putea decide singură, în mod suveran. Noua măsură franceză se înscrie în contextul hotărîrii Parisului de a respinge subordonarea, sub orice formă, a forţelor sale armate unor comandamente „integrate" ale N.A.T.O. Această măsură, oglindeşte, totodată, acuitatea temerilor care-şi fac din ce în ce mai mult loc în opinia publică vest-europeană, că apartenenţa la N.A.T.O., departe de a asigura securitatea ţărilor membre ale acestui pact, atrage după sine riscuri incalculabile. Aceste temeri s-au reflectat în ultimele zile şi în puternica opoziţie populară din Belgia împotriva transferării în această ţară a comandamentului suprem al forţelor N.A.T.O. din Europa. Partidul socialist belgian a hotărît să se opună în parlament proiectatei transferări. „Europenii — scria publicistul american Bochgrave după o călătorie pe continentul european — „simt tot mai mult că blocul N.A.T.O. este o colivie care le stînjeneşte libertatea de acţiune". Ei simt că N.A.T.O. şi dominaţia S.U.A. în sînul N.A.T.O. sînt rămăşiţe ale unor vremi apuse. Cu intensităţi diferite, în sînul opiniei publice vest-europene, a parlamentarilor şi chiar al guvernelor cîştigă mereu mai mult teren ideea că soluţia pentru însănătoşirea climatului internaţional în Europa, pentru apărarea reală a intereselor naţionale ale statelor constă în desfiinţarea N.A.T.O., a blocurilor militare, asigurarea securităţii colective în Europa, dezvoltarea continuă a relaţiilor între toate ţările continentului, indiferent de orînduirea lor socială.

Ultimele evoluţii, semnificative, din sînul N.A.T.O. au mai ilustrat încă un fapt demn de reţinut, şi anume că încercările Statelor Unite de a face „ordine" în rîndul aliaţilor şi a-şi impune punctele de vedere, întîmpină dificultăţi din ce în ce mai mari, insurmontabile. E interesant de semnalat în acest sens, că, după luni de zile de presiuni exercitate de S.U.A. la Paris în speranţa că Franţa va reveni asupra poziţiei sale, Washingtonul a anunţat miercuri că a şi început evacuarea avioanelor militare americane de pe teritoriul francez şi s-au întreprins măsuri concrete pentru retragerea trupelor americane din Franţa şi transferarea a sute de mii de tone de material de război.

Se va „adapta" oare guvernul american măsurilor iniţiate, măsuri care corespund stării de spirit şi a altor ţări din cadrul alianţei atlantice? Din Washington s-a anunţat ieri că autorităţile militare examinează „cu seriozitate" trimiterea de noi divizii americane în Europa care să înlocuiască trupele franceze retrase de sub comandamentele integrate N.A.T.O. O asemenea orientare pare să indice cramponarea S.U.A. de politica periculoasă şi perimată a bazelor militare pe teritorii străine. Ea vine în contradicţie cu puternicul curent de opinie din Europa occidentală pentru retragerea trupelor de pe teritorii străine, lichidarea bazelor, desfiinţarea blocurilor militare.

În desfăşurarea crizei N.A.T.O., sînt de aşteptat, după toate probabilităţile, noi confruntări şi dispute între tendinţele realiste şi cei care se cramponează de trecut apărîndu-şi poziţiile dominante şi încercînd să profite de pe urma încordării internaţionale.

ION D. GOIA
EM. RUCĂR

Marşul populaţiei de culoare din Mississippi

„Marşul lui Meredith", care se desfăşoară în prezent în statul Mississippi în sprijinul cererilor de respectare a drepturilor civile ale populaţiei de culoare a ajuns acum în delta fluviului Mississippi. Numeroşi muncitori negri de pe marile plantaţii de aici s-au alăturat participanţilor la marş. O puternică manifestaţie antisegregaţionistă, la care au participat peste 2 000 de negri, a avut loc duminică în localitatea Belzoni, din acest stat sudist, în momentul cînd s-a apropiat coloana participanţilor la marş. În cîteva ore peste 50 de negri din această localitate s-au înscris în listele electorale.

„Marşul împotriva fricii" a început să provoace îngrijorarea rasiştilor şi oficialităţilor din statul Mississippi, întrucît tot mai mulţi negri au cerut să fie acordate drepturi politice mai largi populaţiei de culoare.

La Washington, în cadrul unui interviu televizat, tînărul James Meredith, iniţiatorul „marşului împotriva fricii" care a fost rănit la 6 iunie cu focuri de armă de un rasist alb, a declarat că intenţionează să se alăture, săptămîna aceasta, participanţilor la această acţiune antisegregaţionistă. El a spus că agenţi ai F.B.I.-ului (Biroul federal de investigaţii N. R.) au stat şi au privit liniştiţi atunci cînd a fost împuşcat şi de aceea, dacă autorităţile federale nu vor asigura protecţia participanţilor, el intenţionează să se înarmeze.

VIETNAMUL DE SUD. — Demonstraţie antiguvernamentală şi antiamericana a budiştilor pe străzile Saigonului

Şedinţă a unei comisii C. A. E. R.

BRATISLAVA 20 (Agerpres). — La Bratislava şi-a încheiat lucrările cea de-a 11-a şedinţă a Comisiei Permanente a C.A.E.R. pentru coordonarea cercetărilor ştiinţifice şi tehnice.

La lucrările şedinţei, care au început la 14 iunie, au luat parte delegaţii din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară şi U.R.S.S. În calitate de observatori la şedinţă au luat parte şi reprezentanţi din R. P. D. Coreeană şi Republica Cuba.

Participanţii la şedinţă au examinat rezultatele coordonării principalelor cercetări ştiinţifice şi tehnice din ţările membre ale C.A.E.R., care prezintă interes reciproc şi s-au efectuat în perioada anilor 1964—1965, precum şi alte probleme ale colaborării tehnico-ştiinţifice dintre aceste ţări.

Şedinţa s-a desfăşurat în spiritul înţelegerii reciproce, al prieteniei şi colaborării frăţeşti.

Mitingul tinerilor chilieni

La Santiago de Chile a avut loc un mare miting al tineretului în apărarea dreptului poporului dominican la independenţă şi libertate. Reprezentanţii diferitelor organizaţii de tineret din Chile, cît şi membrii unei delegaţii a tineretului latino-american, care a vizitat recent Santo Domingo, au cerut, în cuvîntul lor, retragerea imediată a trupelor străine din Republica Dominicană.

„Nu sîntem dispuşi, a declarat reprezentantul Uniunii Federaţiilor universitare din Chile, Donoso, să mai permitem politica dusă de imperialismul american faţă de popoarele noastre". Conducătorul secţiei de tineret a Centralei unice a oamenilor muncii din Chile, Hernan del Canto a propus organizarea unor întîlniri a tineretului din toate ţările latino-americane în vederea unificării acţiunilor pentru eliberare naţională a popoarelor latino-americane.

În portul Southampton, ca şi în celelalte porturi engleze vasele rămîn imobilizate. Numeroşi spectatori admiră peisajul...

Greva marinarilor britanici în a şasea săptămînă

Intrată în a şasea săptămînă, greva marinarilor britanici pare să evolueze spre o încercare de forţe cu guvernul. Agenţia Reuter consideră că există indicii serioase că guvernul va face în curînd uz de puterile excepţionale ce i-au fost date de parlament. Prima măsură va fi, probabil, folosirea marinei militare pentru degajarea porturilor blocate de numeroasele nave părăsite de echipajele lor.

Totodată, se semnalează o anumită tendinţă, vizibilă în unele organizaţii locale ale sindicatului marinarilor, spre o reluare a tratativelor în vederea soluţionării conflictului de muncă şi eventuala întoarcere la lucru. Astfel, membrii sindicatului marinarilor din Newhaven au votat cu o mare majoritate în favoarea reluării tratativelor. Acest vot nu este totuşi destul de concludent, dat fiind că organizaţia din Newhaven este puţin numeroasă.

Premierul britanic Harold Wilson, a anunţat luni în Camera Comunelor că starea de urgenţă decretată cu prilejul grevei marinarilor din flota comercială, al cărei termen expiră miercuri, va fi prelungită cu o lună. Fără a face precizări în legătură cu intenţia guvernului britanic de a recurge la măsurile prevăzute de decretul cu privire la „starea de urgenţă naţională", Wilson s-a limitat să declare că acestea vor fi puse în aplicare „atunci cînd se va dovedi necesar". El şi-a exprimat totodată dezaprobarea faţă de „intransigenţa Comitetului Executiv al Sindicatului naţional al marinarilor" în apărarea revendicărilor greviştilor.

Sentinţa în procesul lui Kamitatu

Tribunalul militar special a condamnat pe Cleophas Kamitatu, fost ministru de externe în guvernul Evariste Kimba, la 5 ani închisoare, sub acuzaţia de a fi participat la tentativa de lovitură de stat îndreptată împotriva generalul Mobutu pe care autorităţile congoleze au descoperit-o la sfîrşitul lunii mai. În urmă cu două săptămîni, acelaşi tribunal, instituit dintr-o ordonanţă a preşedintelui Mobutu, a condamnat la moarte, în baza aceleiaşi acuzaţii, alte patru personalităţi politice congoleze, care au fost spînzurate. Audierile şi dezbaterile în procesul intentat lui Kamitatu s-au desfăşurat cu uşile închise, publicul şi reprezentanţii presei neavînd acces în sală.

Potrivit agenţiei U.P.I., Jules Wolf, reprezentant al Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului, care se află în vizită în Congo, a făcut presei o declaraţie în care a spus că sentinţa împotriva personalităţilor politice respective contravine angajamentelor pe care guvernul congolez şi le-a asumat prin semnarea Declaraţiei universale a drepturilor omului. Acuzaţii, a arătat el, nu au avut posibilitatea să-şi numească apărători, iar metodele de procedură contravin prevederilor constituţiei congoleze.

Tulburările din Seychelles

Pierdut în apele Oceanului Indian, micul arhipelag Seychelles a făcut în ultimele zile să se vorbească despre el. În principalul oraş, Port-Victoria a aruncat ancora, simbăta trecută, distrugătorul englez „Cartstord" de pe bordul căruia au debarcat unităţi militare britanice. Erau „întăriri" trimise de guvernul de la Londra pentru a „contribui", alături de poliţia locală, la „restabilirea ordinei" ca urmare a grevelor şi demonstraţiilor din ultimele săptămîni. Efectul „acţiunii de forţă" a fost cel scontat. În faţa intimidărilor şi presiunilor autorităţilor locale, bizuite pe armele trupelor proaspăt debarcate, Uniunea muncitorilor din Seychelles a ordonat membrilor ei să înceteze greva şi să se înapoieze, luni, la lucru.

Tulburările din Seychelles sînt, după cum a menţionat ziarul londonez „TIMES" „simptomatice pentru dificultăţile economice ale acestei regiuni". Descoperite între anii 1742—1744 de navigatori francezi, cele 90 de insule care formează acest arhipelag au fost ocupate de Franţa din ordinul lui Mahe de la Bourdonnais. Principala insulă a arhipelagului a şi primit, de atunci, numele de Mahe în „amintirea" cuceritorului ei. În anul 1810 ele au trecut însă sub stăpînirea Marii Britanii care le-au folosit, uneori şi drept bază militară. Care sînt rezultatele celor peste 200 de ani de stăpînire colonială franceză şi engleză, asupra insulelor arhipelagului Seychelles?

„În prezent — scrie Times" — insulele au puţine resurse, le lipsesc căile de comunicaţii şi dispun de o economie înapoiată, bazată, în principal, pe producţia de copra şi de vanilie. Dar aceste produse oferă un nivel de trai extrem de scăzut". Pînă în urmă cu cîţiva ani, cei 40 000 de locuitori ai arhipelagului, descendenţi, în mare majoritate, al negrilor de pe continentul african, nu dispuneau de nici un fel de drepturi. Întrucît vîntul înnoitor al prefacerilor în ţările Africei, a ajuns pînă la ţărmurile arhipelagului, guvernul britanic a acceptat o parte a cererilor populaţiei locale, privind progresul ei politic. În acest cadru se integrează şi vizita făcută, în luna februarie în aceste insule de Colville Deverell, reprezentant al guvernului de la Londra. În mai, el a prezentat un raport, Ministerului pentru problemele coloniilor, dar textul acestuia nu a fost dat publicităţii nici pînă acum.

Marea Britanie a început să se preocupe de arhipelagul Seychelles, din motive legate de intenţiile sale pe plan militar. Ziarul „Times" menţionează astfel, că, guvernul englez a hotărît să includă trei insule ale arhipelagului în Teritoriul britanic din Oceanul Indian, noua colonie plănuită să fie creată cu scopul asigurării unei importante baze aero-navale care să permită continuarea prezenţei engleze „la est de Suez". În schimb, Londra a promis locuitorilor că va construi un aeroport civil, pentru a contribui la dezvoltarea turismului. Dar, după cum se vede, cei 40 000 de băştinaşi consideră că ajutorul metropolei este prea mic faţă de nevoile imediate şi situaţia grea economică existentă în acest arhipelag. Grevele şi demonstraţiile ce au avut loc reprezintă un avertisment şi, în acelaşi timp, o dovadă că suflul înnoitorilor şi al eliberării naţionale nu ocoleşte nici cele mai îndepărtate teritorii coloniale.

P. NICOARĂ

Vizita preşedintelui de Gaulle în U. R. S. S.

MOSCOVA — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite:

La 20 iunie a sosit la Moscova, Charles de Gaulle, preşedintele Republicii Franceze, cu soţia, care la invitaţia Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi a guvernului sovietic, va face o vizită oficială — timp de 10 zile — în Uniunea Sovietică. Preşedintele Franţei este însoţit de Maurice Couve de Murville, ministrul afacerilor externe şi alte persoane oficiale.

La aeroportul Vnukovo înaltul oaspete a fost întîmpinat de Nikolai Podgornii, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Alexei Kosighin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Andrei Gromîko, ministrul afacerilor externe, şi de alte persoane oficiale. Au fost prezenţi, de asemenea, şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Moscova.

După ceremonia oficială de primire, Nikolai Podgornii şi Charles de Gaulle au rostit scurte cuvîntări. Nikolai Podgornii a arătat că există toate temeiurile de a se considera că relaţiile sovieto-franceze au în faţa lor perspective de dezvoltare continuă.

„Noi acordăm o mare importanţă apropiatelor convorbiri şi tratativelor cu dv., a spus N. Podgornii, şi sîntem gata să examinăm, în spiritul deplinei sincerităţi, realismului şi înţelegerii reciproce, toate problemele care interesează Uniunea Sovietică şi Franţa".

În cuvîntul său de răspuns, Charles de Gaulle a subliniat că vizita sa în Uniunea Sovietică oferă posibilitatea atît pentru consolidarea relaţiilor economice, culturale şi ştiinţifice între cele două ţări, cît şi pentru un schimb de vederi în problemele actuale, cele mai importante ale situaţiei internaţionale. „Nădăjduiesc, a declarat preşedintele Franţei, că ne vom coordona acţiunile pentru a ne aduce contribuţia la unitatea şi securitatea continentului nostru, la progresul şi pacea întregii lumi".

După amiază, preşedintele de Gaulle a făcut o vizită la Kremlin lui Nikolai Podgornii. Convorbirea, care a avut loc cu acest prilej, s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească. Preşedintele Franţei l-a vizitat, de asemenea, pe Alexei Kosîghin.

Seara, a avut loc o recepţie oferită în cinstea lui Charles de Gaulle, preşedintele Franţei, de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi de guvernul sovietic.

Luînd cuvîntul, Nikolai Podgornii, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a subliniat importanţa vizitei pe care o face preşedintele Franţei în U.R.S.S. şi a spus printre altele: „Orientarea Uniunii Sovietice spre dezvoltarea multilaterală a relaţiilor cu Franţa este o orientare fermă. Această orientare este dictată de interesele supreme de stat ale ţării noastre şi se bazează pe recunoaşterea însemnătăţii relaţiilor sovieto-franceze ca un important element al securităţii europene şi internaţionale". El a spus în continuare că „în ultimii ani au apărut premisele unei dezvoltări a relaţiilor dintre statele noastre, în cadrul căreia ele vor avea o perspectivă stabilă pentru ani îndelungaţi". Vorbitorul a subliniat că liniile de politică externă ale U.R.S.S. şi Franţei, în ciuda trăsăturilor lor caracteristice şi a deosebirii care le sînt proprii, „oferă vaste posibilităţi pentru descoperirea domeniilor în care cele două ţări pot ajunge la un acord şi în care interesele lor se aseamănă, pentru întărirea înţelegerii şi lărgirea colaborării. Aceasta se referă în primul rînd la Europa, de a cărei situaţie depinde şi astăzi într-o uriaşă măsură soarta păcii generale, dar şi la alte cîteva regiuni ale planetei noastre, îndeosebi la acelea unde în momentul de faţă ard flăcările războiului".

În cuvîntul său, generalul de Gaulle a declarat că „Franţa doreşte, cel puţin în ceea ce o priveşte, să se înceapă stabilirea unor noi relaţii cu statele Europei răsăritene, urmărind destinderea, înţelegerea şi colaborarea". Generalul de Gaulle a precizat că Franţa ar dori să realizeze stabilirea acestor noi relaţii în primul rînd cu Uniunea Sovietică. „Rusia, a spus el, apare Franţei drept un interlocutor cu care înţelegerea şi colaborarea sînt cu totul fireşti".

După ce a subliniat că „restabilirea Europei într-un ansamblu fecund", în locul unei divizări sterile care o paralizează, este prima condiţie pentru a face să evolueze situaţia internaţională într-un sens bun, de Gaulle a declarat: „De aceea, înţelegerea între state, pînă în prezent antagoniste, este după părerea francezilor mai ales o problemă europeană. Acesta este cadrul pentru reglementarea care, într-o zi, va trebui să hotărască soarta întregii Germanii şi securitatea continentului nostru".

„Aşteptînd ca întreaga Europă să cadă de acord în legătură cu căile şi mijloacele care ar conduce spre aceste obiective necesare, totul, după părerea noastră, angajează Franţa şi Uniunea Sovietică să realizeze de pe acum un asemenea acord între ele", a declarat generalul de Gaulle.

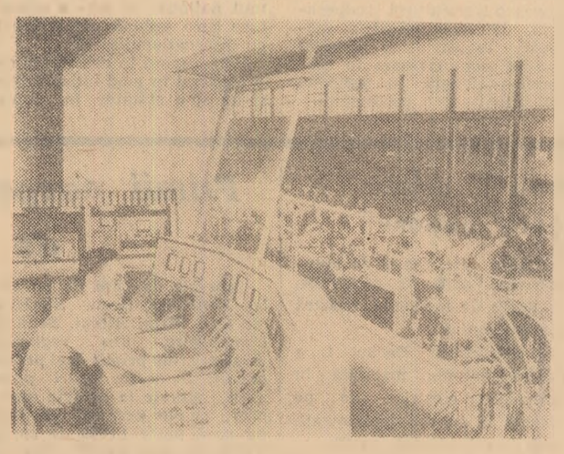

R. P. UNGARĂ. — La fabrica de cabluri din Budapesta

Pe scurt

● *LUNI au început la Londra lucrările celui de-al III-lea Congres internaţional al automatizării la care participă circa 2 000 de oameni de ştiinţă, specialişti şi experţi din 35 de ţări ale lumii. Din ţara noastră participă o delegaţie condusă de acad. Grigore Moisil şi din care mai fac parte acad. Aurel Avramescu, preşedintele Comitetului de automatizare, dr. ing. Cornel Penescu, membru corespondent al Academiei, ing. V. M. Popov, membru corespondent al Academiei, şi alţii.*

Congresul, considerat aici a fi cea mai mare întrunire de oameni de ştiinţă care a avut loc vreodată la Londra, va dura şase zile. Vor fi prezentate peste 300 de comunicări, dintre care cîteva au ca autori oameni de ştiinţă şi specialişti români.

● LUNI dimineaţă au început la Roma, la Palatul Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru alimentaţie şi agricultură (F.A.O.) lucrările Conferinţei mondiale pentru reforma agrară, la care participă peste 300 de delegaţi reprezentînd 71 de ţări din întreaga lume. Din Republica Socialistă România participă la lucrări o delegaţie condusă de prof. David Davidescu, vicepreşedintele Consiliului Superior al Agriculturii.

● *LA TIRANA au luat sfîrşit lucrările primei reuniuni a Comisiei pentru studierea cîntecului popular din Balcani, organizată de Asociaţia internaţională de studii sud-est europene. La reuniune a participat şi o delegaţie din Republica Socialistă România, condusă de Virgil Cândea, director al secretariatului Asociaţiei internaţionale de studii sud-est europene. Au fost discutate probleme referitoare la activitatea comisiei şi a fost adoptat planul de lucru pe următorii trei ani, care prevede elaborarea unor lucrări în domeniul folclorului balcanic, precum şi o vastă activitate de cercetare.*

● DUPĂ cum transmite agenţia TASS, acordul comercial sovieto-canadian a fost prelungit pe următorii trei ani. Protocolul a fost semnat de Nikolai Patolicev, ministrul comerţului exterior al U.R.S.S. şi de Robert Winters, ministrul comerţului şi comerţului exterior al Canadei.

● *ÎN KENYA s-au încheiat duminică noaptea operaţiunile de votare din cadrul celui de-al doilea tur de scrutin pentru alegerea unui număr de 14 senatori. Alegerile au fost organizate cu scopul completării unui număr de 30 de locuri de deputaţi şi senatori pentru Camera Inferioară şi Superioară a parlamentului, rămase vacante în urma crizei politice intervenite în conducerea partidului de guvernămînt Uniunea Naţională Africană Kenya (K.A.N.U.).*

Din Nairobi agenţiile de presă anunţă, citînd surse oficiale, că rezultatele definitive ale alegerilor primului şi celui de-al doilea tur de scrutin vor fi date publicităţii la 27 iunie.

● *FRANÇOIS MITTERRAND şi Guy Mollet, lideri ai Federaţiei stîngii democrate şi socialiste, au întreprins o călătorie în sud-vestul Franţei. Luînd cuvîntul la o reuniune a federaţiei, secretarul general al S.F.I.O., Guy Mollet, s-a referit la actuala criză din N.A.T.O. El a preconizat o „conferinţă generală" a acestui organism, subliniind că „N.A.T.O. din 1966 nu trebuie să fie acelaşi N.A.T.O. din 1949". Trebuie să acţionăm pe plan internaţional într-o asemenea manieră, încît să nu fie nevoie nici de N.A.T.O., nici de pactul de la Varşovia, a adăugat Mollet.*

La rîndul său, Mitterrand s-a referit la unele probleme interne şi în special la situaţia învăţămîntului din Franţa. El a arătat că cei cu mijloace modeste n-au acces la toate treptele învăţămîntului şi a cerut să se acorde mai multe fonduri educaţiei naţionale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".